

KRVAVA ŽETVA

Dopunjeni Izveštaj o navodima o žetvi organa Falun Gong praktikanata u Kini

Dejvid Matas i Dejvid Kilgor

31. januar 2007.godine

Originalni izveštaj na <http://organharvestinvestigation.net>

Sadržaj

A. Uvod.....	3
B. Navodi.....	4
C. Metodi rada.....	5
D. Poteškoće dokazivanja.....	6
E. Metodi dokazivanja.....	7
F. Elementi dokaza i pobijanja.....	8
a) Opšta razmatranja.....	8
1) Kršenja ljudskih prava.....	8
2) Finansiranje zdravstva.....	9
3) Finansiranje vojske.....	10
4) Korupcija.....	11
b) Razmatranja specifična za žetvu organa.....	11
5) Tehnološki razvoj.....	11
6) Tretman osuđenika na smrt.....	12
7) Donacije organa.....	13
8) Vreme čekanja.....	14
9) Inkriminišuće informacije na internet stranicama.....	15
10) Intervjui sa primaocima.....	18
11) Novac za zaradu.....	18
12) Kineska etika transplantacije.....	19
13) Inostrana transplantaciona etika.....	19
14) Kineski zakoni koji se odnose na transplantaciju.....	20
15) Inostrani zakoni o transplantaciji.....	21
16) Savetnici za putovanja.....	21
17) Farmaceutski proizvodi.....	21
18) Fondovi za brigu u inostranim državama.....	22
c) Razmatranja specifična za Falun Gong.....	22
19) Opažena pretnja.....	22
20) Politika progona.....	24
21) Podstrekivanje na mržnju.....	25
22) Fizički progon.....	26
23) Masovna hapšenja.....	27
24) Smrti.....	27
25) Neidentifikovani.....	28
26) Ispitivanje krvi i pregled organa.....	29
27) Izvori transplantacija.....	30
28) Izvori za buduće transplantacije.....	33
29) Leševi sa nedostajućim organima.....	34
30) Priznanja.....	35
31) Priznanje.....	40
32) Pokrepljujuće studije.....	40
33) Kineska vlada reaguje.....	41
G. Dalje istraživanje.....	41
H. Zaključci.....	42
I. Preporuke.....	43
J. Komentar.....	45

A. Uvod

Koalicija za istragu progona Falun Gongu u Kini (CIPFG) zatražila je od nas da istražimo navode o žetvi organa Falun Gong praktikanata u Kini. Koalicija je nevladina organizacija registrovana u gradu Vašingtonu, sa ogrankom u Otavi (Kanada). Zahtev je došao formalno, u pismu datiranom 24. maja 2006, a nalazi se u prilogu ovom Izveštaju.

Zahtev je bio da se istraže navodi da državne institucije i državni službenici odstranjuju organe živim Falun Gong praktikantima, ubijajući ih u tom procesu. U svetlu ozbiljnosti optužbi, kao i naše predanosti poštovanju ljudskih prava, mi smo prihvatili ovaj zahtev.

Dejvid Matas je advokat za imigraciju, izbeglice i međunarodna ljudska prava, sa privatnom kancelarijom u Vinipegu. On aktivno učestvuje u promociji poštovanja ljudskih prava kao autor, govornik i učesnik u nekoliko NVO za ljudska prava.

Dejvid Kilgor je bivši poslanik i bivši kanadski Državni sekretar za područje Azije i Pacifika. Pre stupanja na dužnost poslanika obavljao je funkciju Kraljevskog tužioca.

Biografije oba autora su date u apendiksu.

B. Navodi

Navodi glase da su Falun Gong praktikanti žrtve žetve organa širom Kine. Navodi glase da se organi ubiraju iz tela Falun Gong praktikanata protiv njihove volje, na mnogobrojnim mestima, shodno sistematskoj politici, u velikom broju.

Ubiranje organa je jedan od među-koraka u transplantaciji organa. Cilj ubiranja organa je obezbediti organ za transplantaciju. Transplantacija se ne vrši nužno na mestu ubiranja organa. Često se radi o dva različita mesta; organ može biti ubran na jednom mestu, da bi za transplantaciju bio isporučen na drugo mesto.

Osim toga, navodi dalje glase da se organi ubiru od živih praktikanata. Praktikanti se u toku, ili neposredno nakon operacije, ubijaju. Ove operacije predstavljaju jedan oblik ubistva.

Naposletku nam je rečeno da praktikanti ubijeni na ovaj način na kraju bivaju kremirani. Samim tim ne postoji ni jedno jedino telo za pregled, koje bi se moglo identifikovati kao izvor transplantacije organa.

C. Metodi rada

Naša istraživanja smo sprovodili nezavisno od CIPFG, Falun Dafa asocijacije, ili bilo koje druge organizacije ili vlade. Naši pokušaji da otputujemo u Kinu su bili neuspešni, ali smo voljni da odemo u nastavku istrage.

Kad smo započeli svoj rad, nismo imali stav da li su navodi istiniti ili neistiniti. Navodi su do te mere šokantni, da je u njih bilo skoro nemoguće poverovati.

Mnogi bismo više voleli da smo otkrili da su navodi netačni, nego tačni. Navodi, ako su tačni, predstavljaju gnusni oblik zla koji je, uprkos svim izopačenostima koje je čovečanstvo videlo, nešto novo na ovoj planeti. Sam užas nas je naterao da ustuknemo u neverici. Ali ta neverica ne znači da su navodi neistiniti.

Dobro smo znali za izjavu Feliksa Frankfurtera, Vrhovnog sudije SAD, datu 1943. poljskom diplomati Janu Karskom, u vezi Holokausta. Frankfurter je rekao: „Ja ne kažem da je taj mladi čovek lagao. Rekao sam da nisam mogao da poverujem u ono što je rekao. Tu postoji razlika.“

Nakon Holokausta, nemoguće je isključiti bilo koju formu izopačenosti. Da li je navodno zlo počinjeno može se ustanoviti samo razmatranjem činjenica.

Nakon što je prva verzija našeg izveštaja objavljena 7. jula, 2006 u Otavi, mi smo intenzivno putovali, publikujući izveštaj i promovišući njegove preporuke. Tokom naših putovanja, kao rezultat publiciteta koji je okruživao prvu verziju, došli smo do značajnih dodatnih informacija. Ova druga verzija uključuje te nove informacije.

Ništa što smo kasnije otkrili nije poljuljalo naše uverenje u prvobitne zaključke. Ali mnogo toga što smo kasnije otkrili ih je ojačalo. Ova verzija predstavlja, verujemo, još čvršći dokaz za naše zaključke nego prva verzija.

D. Poteškoće dokazivanja

Upravo zbog njihove prirode, ove navode je teško dokazati, odnosno opovrgnuti. Najbolji dokazi bilo koje optužbe su očevici. Ali kod ovog navodnog zločina, malo je verovatno da će se pronaći očevidac.

Ljudi prisutni na mestu žetve organa Falun Gong praktikantima, ako se to zaista dešava, su ili same žrtve ili vinovnici. Ne postoje posmatrači. Kako se žrtve, prema navodima, ubijaju i kremiraju, posmrtni ostaci na kojima bi se mogla izvršiti autopsija se ne mogu pronaći. Nema preživelih žrtava koje bi ispričale šta im se događalo. Malo je verovatno da će krivci priznati da su učestvovali u zločinima protiv čovečnosti, ukoliko takvi postoje. Bez obzira, iako nismo mogli dobiti potpuna priznanja, putem telefonskih razgovora smo skupili iznenađujući broj potvrda.

Na mestu zločina, ako se zločin desio, nisu ostavljeni nikavi tragovi. Nakon okončanja ubiranja organa, operaciona sala u kojoj se to desilo izgleda kao svaka druga operaciona sala.

Mere koje se sprovode u Kini protiv izveštavanja o ljudskim pravima otežavaju ocenjivanje navoda. Na žalost, Kina sprovodi represiju nad novinarima i braniocima ljudskih prava. Ne postoji sloboda izražavanja. Oni, koji iz Kine izveštavaju o kršenju ljudskih prava, često završavaju u zatvoru, a ponekad bivaju optuženi zbog izdaje državnih tajni. U tom kontekstu nam ćutanje organizacija za ljudska prava po pitanju nasilnog ubiranja organa Falun Gong praktikantima ništa ne govori.

Međunarodnom Crvenom Krstu, kao ni drugim organizacijama koje se bave ljudskim pravima, ne dopušta se da posete zatvorenike u Kini. I ovim je pristup potencijalnim dokazima blokiran.

U Kini ne postoji pravo pristupa informacijama. Nemoguće je od kineske vlade dobiti osnovne informacije o transplantaciji organa – koliko transplantacija postoji, odakle potiču organi, koliko košta jedna transplantacija, odnosno gde novac otiče.

Prilikom sastavljanja ovog izveštaja pokušali smo da posetimo Kinu. Naši naponi su bili bezuspešni. Pismenim putem smo zatražili susret u ambasadi, kako bi razgovarali o uslovima putovanja. Naše pismo je priloženo ovom Izveštaju. Našem zahtevu za sastankom je udovoljeno. Ali osoba s kojom se Dejvid Kilgor sastao bila je zainteresovana isključivo za negiranje navoda, a ne za pripremu naše posete.

E. Metodi dokazivanja

Morali smo uzeti u obzir brojne faktore da bismo ustanovili da li oni daju celovitu sliku, da li navodi odgovaraju istini ili ne. Ni jedan od ovih elemenata sam po sebi ne potvrđuje, niti pobija navode. Ali u celini, oni daju sliku.

Mnogi dokazi koje smo uzeli u obzir, sami po sebi ne čine neoboriv dokaz navoda. Ali njihovo odsustvo bi opovrglo navode. Kombinacija svih ovih faktora, posebno kada ih ima toliko, ima efekat da čini navode verovatnim, iako ni jedan od njih izolovan to ne čini. Iko svaki mogući opovrgavajući element koji smo mogli identifikovati ne uspeva da ospori navode, verovatnoća da su navodi tačni postaje znatna.

Dokazivanje može biti induktivno ili deduktivno. Kriminalistička istraga obično radi deduktivno, povezujući pojedine delove dokaza u koherentnu celinu. Ograničenja s kojim se naša istraga suočila postavila su ozbiljne prepreke ovakvom deduktivnom metodu. Neki elementi iz kojih smo mogli izvesti dedukciju šta se događalo, ipak su bili na raspolaganju, što važi za telefonske razgovore istražitelja.

Upotrebljavali smo i induktivni način, idući u nazad, kao i u napred. Ako bi navodi bili netačni, kako bismo znali da su netačni? Ako su navodi tačni, koje činjenice bi bile konzistentne sa tim navodima? Šta bi moglo objasniti realnost tih navoda, ako su navodi stvarni? Odgovori na ovu vrstu pitanja su nam pomogli da oformimo zaključke.

Takođe smo u obzir uzeli prevenciju. Šta je ono što može sprečiti da se ovakva vrsta aktivnosti desi? Ako postoje mere opreza, možemo zaključiti da je manje verovatno da se ovakve aktivnosti događaju. Ako ne postoje, onda se verovatnoća da se aktivnost dešava raste.

F. Elementi dokaza i pobijanja

a) Opšta razmatranja

1) Kršenja ljudskih prava

Kina krši ljudska prava na mnoštvo načina. Ova kršenja su hronična i ozbiljna. Osim Falun Gong, druge glavne mete kršenja ljudskih prava su Tibetanci, Hrišćani, Ujguri, demokratski aktivisti i branioci ljudskih prava. U Kini nisu prisutni zakonski mehanizmi za sprečavanje kršenja ljudskih prava, poput nezavisnog pravosuđa, prava na odbranu iz pritvora, habeas korpusa, prava na javno suđenje. Prema njenom ustavu, Kinom upravlja Komunistička partija. Kinom ne upravlja zakon.

Komunistička Kina ima istoriju masovnih, zapanjujućih zverstava prema svojim građanima. Komunistički režim je ubio više nevinih od nacističke Nemačke i staljinističke Rusije skupa¹⁰. Ženska deca se ubijaju, napuštaju i zapostavljaju u ogromnim brojkama. Mučenje je rasprostranjeno. Smrtna kazna je ekstenzivna i arbitrarna. Kina pogubi više ljudi nego sve ostale države zajedno. Verske slobode se suzbijaju¹¹.

Ovaj obrazac kršenja ljudskih prava, kao mnogi drugi faktori, sam po sebi ne dokazuje navode. Ali uklanja elemenat pobijanja. Ne može se reći za ove navode da prave iskorak u odnosu na sveukupan obrazac poštovanja ljudskih prava u Kini. Dok su sami navodi iznenađujući, oni manje iznenađuju kad je u pitanju zemlja sa stanjem ljudskih prava poput Kine, nego što bi bilo sa drugim zemljama.

Pored toliko puno kršenja ljudskih prava u Kini, bilo bi neukusno uprti prstom u samo jednu žrtvu. Mi svejedno skrećemo pažnju na žrtvovanje branioca ljudskih prava Gao Džinšenga, kao primer za proučavanje. Gao je taj koji nam je pisao prošlog leta, pozivajući nas da dođemo u Kinu da istražimo krađu vitalnih organa od zatvorenika savesti, Falungongovaca. Ambasada u Otavi nije nam izdala vize kako bismo to mogli i da učinimo; ne mnogo posle toga on je uhapšen.

Gao je napisao tri otvorena pisma predsedniku Huu i drugim liderima, navodeći niz slučajeva zlostavljanja praktikanata Falun Gong, uključujući specifične slučajeve mučenja i ubijanja. Gao je takođe pisao o tome i osudio ubiranje i prodaju organa Falun Gong praktikanata. On je izrazio svoju spremnost da se priključi Koaliciji za istraživanje žetve organa od još živih ljudi.

¹⁰ Crna knjiga komunizma, Harvard University Press (1999) Jung Čang i Jon Halidej: Mao: neispričana priča, Knopf, 2005

¹¹ Videti godišnje izveštaje Amnesty International i Human Rights watch o Kini

On je osuđen na podsticanje subverzivnih delatnosti i 2.12.2006 kažnjen trogodišnjom zatvorskom kaznom. Njegov premeštaj u zatvor, međutim, je suspendovan na pet godina; od strane suda u Pekingu, njegova politička prava su ukinuta na godinu dana. Ovakva represija nad nekim ko je samo brinuo za ljudska prava uopšte i progon Falun Gong praktikanata konkretno sama po sebi pojačava njegovu zabrinutost, kao i našu.

Međunarodni Olimpijski Komitet je 2001. godine dodelio Pekingu Olimpijske igre. Liu Dingmin, Potpredsednik pekinškog olimpijskog komiteta je u Aprilu 2001 izjavio: "Omogućavanjem Pekingu da bude domaćin Igara vi potpomažete razvoj ljudskih prava."

Da, rezultat je bio upravo suprotan. *Amnesty International*, u objavi od 21. septembra 2006 navodi: "U svom najnovijem ispitivanju delovanja kineske vlade u četiri ispitivana područja, *Amnesty International* nalazi da ukupan skor ostaje slab. Postoji izvesni napredak u reformisanju sistema smrtne kazne, ali u drugim važnim oblastima ljudska prava se osipaju."

Nastavljajući sa Olimpijadom u Pekingu uprkos osipanju ljudskih prava u Kini u krucijalnim oblastima, međunarodna zajednica šalje Kini poruku da je nekažnjiva. Utisak koji Kina mora steći je da nije bitno koliko krši ljudska prava; čini se da međunarodnu zajednicu to ne zanima.

2) Finansiranje zdravstva

Kad se Kina prebacila sa socijalističke na tržišnu ekonomiju, sistem zdravstvene zaštite je bio deo promena. Od 1980, Kina je počela da povlači državne fondove iz sektora zdravstva, očekujući od zdravstva da naplatom usluga od pacijenata nadoknadi razlike. Od 1980, državna davanja su pala sa 36% za sve troškove zdravstvene zaštite na 17%, dok su davanja pacijenata skočila u nebesa, sa 20% na 59%. Studija Svetske banke kaže da smanjene donacija zdravstvu pada još teže usled povećanja cena u privatnom sektoru¹².

Prema kardio-vaskularnom lekaru Hu Vejminu, državne donacije u bolnici gde radi nisu dovoljne da pokriju ni mesečne plate osoblja. On je izjavio: "U postojećem sistemu, bolnice se moraju trkati za zaradu da bi opstale." *Human rights in China* izveštava: "Da bi se ostvario dovoljan prihod, bolnice u unutrašnjosti morale su da smisle načine zarade."¹³

Prodaja organa za bolnice je postala izvor finansiranja, način da vrata ostanu otvorena, i sredstvo da se društvu obezbede ostale zdravstvene usluge.

¹² „Zdravstvena zaštita u Kini: organizacija, finansiranje i vršenje usluga“

¹³ Implementation of the International Covenant on Economic Social and Cultural Rights in the People's Republic of China",

Vidi se kako ova preka potreba za finansiranjem može dovesti do objašnjenja, najpre, da je ubiranje organa od osuđenika na smrt prihvatljivo, i onda do odsustva želje da se previše ispituje to da li su donori koje obezbeđuje vlast zaista osuđenici na smrt.

3) Finansiranje vojske

Vojska je, poput zdravstva, prešla sa javnog finansiranja na privatno preduzetništvo. U Kini je vojska konglomeratski biznis. Ovaj biznis nije korupcija, odmetanje od državne politike. To je aminovano od strane države, odobreni način prikupljanja novca za vojne aktivnosti. 1985, predsednik Deng Sjaoping je izdao vojnu direktivu koja omogućuje Narodno-oslobodilačkoj vojsci da zarađuje novac za ispunu svojih opadajućih budžeta.

Mnogi centri za transplantaciju i klinike u Kini su vojne institucije, koje finansiraju primaoci transplantacije organa. Vojne bolnice funkcionišu nezavisno od Ministarstva zdravlja. Sredstva koja zarade od transplantacija organa su veća od troškova ovih ustanova. Novac se koristi za ukupni vojni budžet.

Postoji, na primer, Centar za transplantaciju organa Klinike oružane policije u Peking. Ova bolnica smelo izjavljuje:

“Naš centar za transplantaciju organa je naše glavno odeljenje za ostvarivanje prihoda. Njegov bruto prihod u 2003 je bio 16.070.000 juana. Ove godine (2004) postoji šansa da premašimo 30.000.000 juana”¹⁴

Učešće vojske u žetvi organa se proširuje na civilne bolnice. Primaoci nam često kažu da, čak i ako dobijaju transplantaciju u civilnoj bolnici, oni koji izvode operaciju su vojno osoblje.

Evo jednog primera. Kad smo bili u Aziji da promovišemo naš Izveštaj, sreli smo čoveka koji je leteo u Šangaj da dobije novi bubreg po ceni 20.000 USD, ugovorenoj pre njegovog puta. Primljen je u civilno odeljenje Prve narodne bolnice, a tokom naredne dve nedelje, četiri bubrega je doneto radi uklapanja sa njegovom krvnom grupom i drugim faktorima. Nijedan se nije pokazao pogodnim zbog njegovih anti-tela; svi su odneti.

Posle ovog se vratio kući, da bi dva meseca kasnije ponovo došao u bolnicu. Naredna četiri bubrega su na isti način testirana. Kad se osmi pokazao odgovarajući, operacija transplantacije je uspešno obavljena. Osam dana rekombalencije obavljeno je u 85. bolnici Narodno-oslobodilačke Armije. Njegov hirurg je bio Dr. Tan Đijanming iz vojne oblasti Nanding, koji je sve vreme u civilnoj bolnici nosio svoju vojnu uniformu.

¹⁴ <<http://www.309yizhi.com/webapp/center/intro.jsp>>. Ova stranica je bila dostupna u julu 2006, a posle ovog je skinuta. Arhivirana stranica se nalazi na adresi:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.309yizhi.com%2Fwebapp%2Fcenter%2Fintro.jsp&x=0&y=0>.

Tan je nosio listove papira sa listama potencijalni “donora”, na osnovu raznih karakteristika krvi i tkiva, iz kojih bi birao imena. Primećeno je da doktor u više navrata napušta bolnicu u uniformi i vraća se 2-3 sata kasnije sa kontejnerima u kojima su bubrezi. Dr. Tan je rekao pacijentu da je osmi bubrež pripadao pogubljenom zatvoreniku.

Vojska ima pristup zatvorima i zatvorenicima. Njihove akcije su u još većoj tajnosti nego kod civilne vlade. Za njih ne važe zakoni.

4) Korupcija

Korupcija je krupan problem širom Kine. Državne institucije ponekad se vode radi koristi ljudi koji njima upravljaju, umesto zarad koristi naroda. Povremeno, Kina pokreće kampanje “snažnih udara” protiv korupcije

Ali, u odsustvu vladavine zakona i demokratije, kad vlada tajnost, a javno knjigovodstvo javnih fondova ne postoji, ove kampanje za borbu protiv korupcije više liče na borbu za moć nego na prave antikorupcijske kampanje. To su pokušaji da se obezbedi pozornost javnosti na korupciju, tj. politizovani pogon odnosa sa javnošću.

Novac pokreće problem prodaje organa. Ali to je drugačije nego reći da je problem korupcija. Prodaja organa nedobrovoljnih davalaca kombinuje mržnju i pohlepu. Državna politika progona se izvodi na profitabilan način.

Bivši kineski predsednik Den Sjaoping je rekao: “Obogatiti se je veličanstveno”. Nije rekao da postoje neki načini bogaćenja koji su sramni.

Profiterke bolnice iskorišćavaju bespomoćnu zatvoreničku populaciju u njihovim oblastima. Ljudi su u zatvorima bez prava, na raspolaganju vlastima. Podstrekivanje na mržnju prema zatvorenicima i njihova dehumanizacija znači se mogu kasapiti i ubjati bez bojazni da će se oni koji prihvataju zvaničnu propagandu mržnje pobuniti.

b) Razmatranja specifična za žetvu organa

5) Tehnološki razvoj

Albert Ajnštajn je napisao:

“Oslobađanje energije atoma promenilo je sve osim našeg načina razmišljanja... rešenje za ovaj problem leži u srcu čovečanstva. Da sam samo znao, postao bih časovničar.”

Tehnološki razvoj ne menja ljudsku prirodu. Ali menja mogućnosti da se drugome naudi.

Razvoj transplantacione hirurgije je učinio puno da se unaprede mogućnosti za ljude čiji su organi otkazali. Ali ovaj razvoj u transplantacionoj hirurgiji nije promenio naš način razmišljanja.

Tendencija je da se svaki medicinski razvoj smatra korisnim za čovečanstvo. Ovo je svakako namera onih koji se bave razvojem. Ali medicinska istraživanja, bez obzira koliko su napredna, suočavaju se licem u lice sa istom, starom moći da se čini dobro i zlo.

Naprednije tehnike transplantacione hirurgije ne znače napredniji politički sistem u Kini. Ostaje kineski komunistički sistem. Razvoj u transplantacionoj hirurgiji u Kini je plen svireposti, korupcije i represije koji preovlađuju u Kini. Napredak u transplantacionoj hirurgiji pruža nove načine za stare kadrove da deluju s pozicija pokvarenosti i ideologije.

Mi ne sugerišemo da oni koji su razvili transplantacionu hirurgiju trebali da postanu časovničari. Ali mi sugerišemo da ne treba da budemo toliko naivni da mislimo da transplantaciona hirurgija, samo zato što je stvorena da čini dobro, ne može nauditi.

Naprotiv, navodi protiv razvoja transplantacione hirurgije u Kini, koja se koristi za žetvu organa Falun Gong praktikanata, bili bi smo manifestacija, u novom kontekstu, lekcije kojoj nas je Albert Ajnštajn učio. I ranije smo viđali da tehnologije koje su razvijene da bi koristile čovečanstvu bivaju iskorišćene da bi nanele štetu. Ne bi nas čudilo da se ovo dešava i sa transplantacionom hirurgijom.

6) Tretman osuđenika na smrt

Zamenik ministra zdravlja Huang Ćiefu, govoreći na konferenciji hirurga u Guangdžou sredinom novembra 2006. je objavio da su izvor organa za transplantacije pogubljeni osuđenici na smrt. On je rekao: “Pored malog broja žrtava saobraćajnih udesa, većina organa iz ljudskih tela dolazi od pogubljenih zatvorenika.” U *Asia News* se navodi:

“Mora se zabraniti posao ispod stola,’ rekao je Huang, imajući u vidu da previše često organi dolaze od onih koji nisu dali svoj pristanak, i prodaju se strancima po visokim cenama.”

Kina ima smrtnu kaznu za velik broj prestupa, uključujući strogo političke i privredne prestupe gde nema nagoveštaja da je optuženi počinio nasilje. Velik je korak od ne vršiti pogubljenja do ubijati Falun Gong praktikanate radi njihovih organa, bez njihovog pristanka. Mnogo manji je korak od pogubljenja osuđenika na smrt iz političkih razloga i ubiranja njihovih organa bez njihovog pristanka, do ubijanja Falun Gong praktikanata radi njihovih organa, bez njihovog pristanka.

Teško bi bilo poverovati da bi država koja nikog nije ubila, koja nema smrtnu kaznu, koja nije ubirala organe ni od koga drugog bez pristanka istog, ubirala organe Falun Gong praktikanata bez njihovog pristanka. Znatno je lakše poverovati da država koja pogubljuje osuđeničke na smrt radi političkih ili ekonomskih prestupa i ubira njihove organe bez pristanka, takođe ubija Falun Gong praktikante bez njihovog pristanka.

Falun Gong čini zatvorsku populaciju koju kineske vlasti s nipoštaštvom dehumanizuju, depersonalizuju, marginalizuju još više nego pogubljene osuđeničke na smrt zbog krivičnih prestupa. Uistinu, ako se posmatra samo zvanična retorika usmerena protiv dve populacije, izgleda da će Falun Gong čak pre osuđenika na smrt biti meta za žetvu organa.

7) Donacije organa

Kina nema organizovan sistem donacije organa.^{15 16} Po ovom se razlikuje od svake zemlje u kojoj postoji transplantacija. Donacije živih donora dopuštene su za članove porodica.

Rečeno nam je da u kineskoj kulturi postoji averzija prema davanju organa. Ipak, Hong Kong i Tajvan, sa suštinski istom kulturom, imaju aktivne programe doniranja.

Odsustvo sistema donacije organa u Kini nam govori dve stvari. Jedna je da donacije organa nisu verovatan izvor za transplantacije organa u Kini.

Zbog kulturne averzije prema donacijama organa u Kini, čak i aktivan sistem donacije organa imao bi poteškoće da opskrbi transplantacije u onoj meti u kojoj se dešavaju sada u Kini. Ali problem postaje još složeniji kad nema ni aktivnog nastojanja da se podstaknu donacije.

U drugim zemljama, donacije su važne jer su glavni izvor organa za transplantaciju. Na osnovu odsustva ozbiljnog napora da se ohrabre donacije u Kini možemo zaključiti da donacije nisu važne. Kina i bez donacija ima takvo obilje organa na raspolaganju za transplantacije da podsticanje donacije organa postaje izlišno.

Odsustvo ozbiljnog napora da se ohrabre donacije organa u kombinaciji sa kratkim vremenom čekanja za transplantaciju u Kini i velik broj transplantacija nam govore da je Kina preplavljena živim organima za transplantaciju; da vlasti imaju pri ruci koga će

¹⁵ http://www.chinadaily.com.cn/china/2006-05/05/content_582847.htm (2006-05-05, China Daily)

English

Arhivirana stranica:

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinadaily.com.cn/china/2006-05/05/content_582847.htm

¹⁶ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-04/467.html> Life weekly, 2006-04-07

Arhivirana stranica:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-04%2F467.html+%26%26x=26&y=11>

ubiti radi organa za transplantaciju. Ovakva realnost ne pomaže da se pobiju navodi o žetvi organa od nedobrovoljnih donora, Falun Gong praktikanata.

8) Vreme čekanja

Bolničke internet stranice u Kini reklamiraju se kratkim vremenom čekanja za presađivanje organa. Presađivanja od dugo mrtvih donora nisu izvodljiva, jer organi propadaju nakon smrti. Ako ovo samoreklamiranje bolnica uzmemo za istinito, to nam govori da trenutno postoji velik broj živih ljudi koji su po potrebi dostupni kao izvori organa.

Vreme čekanja za presađivanje organa, za primaoce organa u Kini, je mnogo kraće nego na drugim mestima. Internet stranica Kineskog međunarodnog centra za transplantaciju navodi: „Možda nam treba samo nedelju dana da nađemo odgovarajućeg donora (bubrega), a najduže vreme je jedan mesec...“¹⁷ Dalje: „Ako se sa doniranim organom dogodi nešto nepredviđeno, pacijent ima opciju da mu se ponudi drugi donor organa i da se operacija izvrši u roku od nedelju dana.“¹⁸ Stranica Orijentalnog centra za transplantaciju, početkom aprila 2006. navodila je da je „prosečno vreme čekanja (za odgovarajuću jetru) 2 nedelje.“¹⁹ Internet stranica bolnice Čandženg iz Šangaja kaže: „... prosečno vreme čekanja za sve pacijente, za opskrbljivanje jetrom, je jedna nedelja“²⁰.

Nasuprot tome, prosečno vreme čekanja za bubreg u Kanadi bilo je 32,5 meseca 2003. godine, a u Britanskoj Kolumbiji je čak i duže od 52,5 meseca²¹. Ako se zna da bubreg opstaje između 24-48 sati, a jetra oko 12 sati²², postojanje velike banke živih „donora“ bubrega-jetre, mora biti jedini način kako kineski centri za transplantaciju obezbeđuju tako kratko vreme čekanja za klijente. Zaprepašujuće kratko vreme čekanja reklamirano za savršeno-odgovarajuće organe, sugerise postojanje i kompjuterski

¹⁷ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa2.htm>

Arhivirana stranica:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa2.html&x=19&y=11>

¹⁸ <http://en.zhoukiishoku.com/list/volunteer.htm>.

Arhivirana stranica:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fvolunteer.htm&x=8&y=9>

¹⁹ Strana je promenjena. Arhivirana strana pod:

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc1.pgn

²⁰ <http://www.transorgan.com/apply.asp> Arhivirana stranica:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transorgan.com%2Fapply.asp&x=15&y=8>

²¹ Canadian Organ Replacement Register, Canadian Institute for Health Information, (http://www.cihi.ca/cihiweb/en/downloads/CORR-CST2005_Gill-rev_July22_2005.ppt), July 2005.

²² Donator Matching System, The Organ Procurement and Transplantation Network (OPTN) <http://www.optn.org/about/transplantation/matchingProcess.asp>

usklađenog sistema za presađivanje i postojanje velike banke potencijalnih živih „donora“.

9) Inkriminišuce informacije na internet stranicama

Pojedini materijali dostupni na internet stranicama različitih centara za presađivanje iz Kine, koji potiču od pre 09.3.2006, (kada su optužbe o masovnom uzimanju organa isplivale u kanadskim i drugim svetskim medijima) su takođe inkriminišuci. Razumljivo, veliki deo njih je uklonjen. Zato će se ovi komentari odnositi samo na stranice koje se još mogu naći na arhiviranim lokacijama, sa lokacijama identifikovanim u komentarima ili fusnotama. Iznenadjući broj samooptužujućih materijala je još bio dostupan do kraja juna 2006. Ovde smo za primer izlistali samo četiri:

(1) *Internet stranica Kineske internacionalne mreže centra za transplantaciju.*

(<http://en.zoukiishoku.com/>)
(grad Šenjang)

17.5.2006. internet stranica pokazuje, u engleskoj verziji (kineska je očito nestala nakon 09.03.), da je centar osnovan 2003. pri Prvoj pridruženoj bolnici kineskog medicinskog univerziteta “...specijalno za prijatelje iz inostranstva. Većina pacijenata dolazi iz svih krajeva sveta.” Uvodna rečenica na stranici²³ tvrdi da se davaoci “Viscere (definicija iz rečnika: ”meki unutrašnji organi...uključujući mozak, pluća, srce itd.”) mogu odmah pronaći!” Jedna druga strana²⁴ iste internet prezentacije tvrdi sledeće: “...broj operacija presađivanja bubrega širom zemlje je najmanje 5.000 godišnje. Tako veliki broj operacija presađivanja je moguć samo zahvaljujući podršci kineske vlade. Vrhovno zakonodavstvo i izvršna vlast - policija, sudstvo, ministarstvo zdravlja i civilna administracija zajedno, da bi obezbedili podršku vlade za donacije organa, doneli su zakon. To je jedinstveno u svetu.”

U rubrici “pitanja i odgovori” na internet sajtu se može naći: “Pre presađivanja živog bubrega, ispitaćemo bubrežne funkcije donora... ovo osigurava veću bezbednost nego u drugim zemljama, gde organi nisu od živih donora.”²⁵

23 Početna stranica je promenjena. Starija verzija se još može naći na internet arhivi:

<http://web.archive.org/ewb/20050305122521/http://en.zoukiishoku.com>

²⁴ <http://en.zoukiishoku.com/list/facts.htm>

ili arhivirana verzija:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Ffacts.htm&x=24&y=12>

²⁵ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa7.htm> ili arhivirana verzija:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa7.htm&x=35&y=10>

“P: Dolaze li su organi za presađivanje pankreasa od klinički mrtvih (sic) pacijenata?”

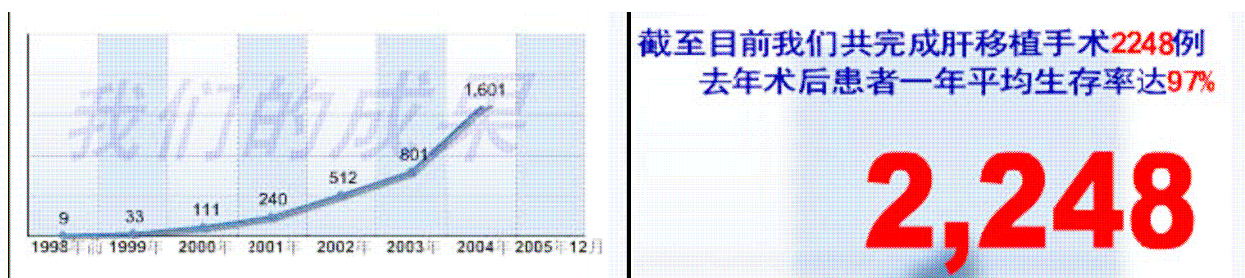
“O: Naši organi ne potiču od klinički mrtvih jer stanje organa pod tim uslovima ne mora biti dobro.”²⁶

(2) Internet stranica Orijentalnog centra za transplantaciju

(<http://www.ootc.net>)

(grad Čiencin)

Na stranici za koju smo obavešteni da je uklonjena sredinom aprila (ali se još uvek može videti kao arhiva²⁷) tvrdi se da “od januara meseca 2005, do sada, uradili smo 647 presađivanja jetre – 12 ove nedelje; prosečno vreme čekanja je 2 nedelje.” Grafički prikaz, takođe uklonjen u isto vreme (ali arhiva je i dalje dostupna²⁸) prikazuje da je od početne faze 1998. (kada je urađeno samo 9 presađivanja jetre) do 2005. izvršeno ukupno 2248²⁹.

Nasuprot tome, prema Kanadskom registru za zamenu organa, ukupan broj svih transplantacija u Kanadi, za sve vrste organa, u 2004. je iznosio 1.773.

(3) Internet stranica Univerzitetskog bolničkog centra za presađivanje jetre Diaotang

²⁶ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa7.htm> ili arhivirana verzija:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa7.htm&x=35&y=10>

²⁷ Početna stranica je promenjena. Arhivirana stranicana adresi:
http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc1.png

²⁸ Početna stranica je promenjena. Arhivirana stranicana adresi:
http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc_achievement.jpg
http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc2.png

²⁹ Početna stranica je promenjena. Arhivirana stranicana adresi:
http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc_case.jpg
http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc1.png

(<http://www.firsthospital.cn/hospital/index.asp>)

(Šangaj – Ovo je br. 5 u listi centara kojima je telefonirano)

26.04. 2006 na sajt je postavljeno ³⁰
(<http://www.health.sohu.com/20060426/n243015842.shtml>): “U 2001 smo imali sedam slučajeva transplantacije jetre, 53 u 2002, 105 u 2003, 144 u 2004, 147 u 2005 i 17 u januaru 2006.”

(4) Internet stranica Čandženg bolničkog centra za transplantaciju, pridružena Drugom vojnom medicinskom univerzitetu

(<http://www.transorgan.com/>)

(Šangaj)

Stranica je premeštena nakon 9.3.2006. (Internet arhiva stranice je dostupna ³¹) Sadrži sledeći grafički prikaz broja presađivanja jetre u ovom centru:

U “prijavnom formularu za presađivanje jetre” ³², piše: “...Trenutno, za presađivanje jetre, cena operacije i bolničkih troškova je 200,000 yuana (\$66,667 kanadskih dolara) a

³⁰ <http://www.health.sohu.com/20060426/n243015842.shtml> arhiva na:
<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://health.sohu.com/52/81/harticle15198152.shtml>

³¹ Adresa uklonjene stranice od marta 2005 je na arhivi:
http://web.archive.org/web/20050317130117/http://www.transorgan.com/about_g_intro.asp

prosečno vreme čekanja za snabdevanje jetrom, za sve pacijente u ovoj bolnici je jedna nedelja...”

10) Intervjui sa primaocima

U prvoj verziji našeg Izveštaja, mi nismo imali vremena da se angažujemo u intervjuima sa primaocima organa, ljudima koji su iz inostranstva išli u Kinu na transplantaciju. Za ovu verziju, mi smo raugovarali sa velikim brojem ovakvih primalaca i njihovim porodicama. Rezime njihovog iskustva je dat u prilogu uz ovaj izveštaj.

Hirurgija transplantacije organa, kako opisuju primaoci i njihova rodbina, se odvija skoro u tajnosti, kao da je zločin koji treba zataškati. Od primalaca i njihovih porodica se krije što više informacija. Njima se ne saopštava identitet donora. Nikad im se ne pokazuju pismene saglasnosti donora ili njihovih porodica. Identitet lekara koji vrši operaciju i pomoćnog osoblja se često ne mogu saznati, uprkos zahtevima za podacima. Primaocima i njihovim porodicama se vreme operacije obično saopštava malo pre nego što će se desiti. Operacije se ponekad odvijaju usred noći. Cela procedura se vrši po principu “čuti, ne postavljaj pitanja”.

Kad se ljudi ponašaju kao da imaju šta da sakriju, onda je logično zaključiti da zaista imaju šta da sakriju. Kako je poreklo organa osuđenika na smrt dobro poznato i država ga priznaje, kineske bolnice za transplantaciju sigurno ne skrivaju to. Mora da je nešto drugo? Šta je to?

11) Novac za zaradu

Presadivanje organa u Kini je vrlo unosan posao. Trag novca ljudi koji plate za presađivanje organa moguće je pratiti do određenih bolnica koje vrše presađivanja organa, ali ne možemo ići dalje od toga. Mi ne znamo ko uzima novac koji primi bolnica. Da li se lekari i sestre uključeni u kriminal ubiranja organa plaćaju neumerenim sumama za svoja zlodela? To je pitanje na koje nam je bilo nemoguće odgovoriti, budući da nismo imali načina da saznamo gde je novac otišao.

Internet stranica Kineske internacionalne mreže centara za transplantaciju.

(<http://en.zoukiishoku.com/>)

(grad Šenjang)

Pre naznačenog uklanjanja sa stranice³³ u aprilu 2006, visinu profita od transplantacija sugeriše sledeći cenovnik:

³² <http://www.transorgan.com/apply.asp> , arhiva na :
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transorgan.com%2Fapply.asp&x=15&y=8>

³³ Ipak se u Internet arhivi može naći informacija u ovom sajtu od marta 2006:
<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fcost.htm+&x=16&y=11>

Bubreg :	62.000 US\$
Jetra :	98.000 - 130.000 US\$
Jetra-bubreg :	160.000 - 180.000 US\$
Bubreg-gušterača :	150.000 US\$
Pluća :	150.000 - 170.000 US\$
Srce :	130.000 - 160.000 US\$
Rožnjača oka:	30.000 US\$

Standardni način istraživanja bilo kakvog navoda o zločinu, gde je novac u igri, jeste slediti trag novca. Ali u slučaju Kine, njena zatvorena vrata znače da je nemoguće slediti trag novca. Ne znati gde novac odlazi ne dokazuje ništa. Ali takođe ništa ne opovrgava, uključujući i ove optužbe.

12) Kineska etika transplantacije

Kineski stručnjaci za transplantaciju nisu obavezni da se pridržavaju bilo kakve etike, osim zakona koji upravljaju njihovim radom. Mnoge druge zemlje imaju samostalna strukovna udruženja sa sopstvenim disciplinskim sistemima. Stručnjaci za transplantaciju koji prekrše etičke principe mogu biti prognani iz struke od strane kolega, bez ikakve intervencije države.

Za kineske stručnjake za transplantaciju nismo pronašli ništa slično. Što se tiče transplantacione hirurgije, dok god država ne interveniše, sve može da prođe. Ne postoji nezavisno nadzorno telo koje primenjuje disciplinske mere prema stručnjacima za transplantaciju, nezavisno od države.

Divlji Zapad u transplantacionoj hirurgiji u Kini olakšava zloupotrebe. Uplitanje vlasti i krivično gonjenje je neizbežno manje sistematsko od strukovne discipline. Kako su kazne za krivično gonjenje oštrije od disciplinskih mera – potencijalni zatvor umesto izbacivanja iz struke – slučajevi gonjenja su ređi od disciplinskih mera.

Odsustvo funkcionisanja strukovnog disciplinarnog sistema u transplantaciji ne znači da se dešavaju zloupotrebe. Ali svakako povećava verovatnoću da se one dese.

13) Inostrana transplantaciona etika

O odnosu na inostranu etiku transplantacije, razlike su velike. U mnogim zemljama iz kojih u Kinu stižu transplantacioni turisti, stručnjaci za transplantaciju su organizovali etičke i disciplinarne sisteme. Ali retkost je u ovim sistemima bavljenje bilo

transplantacionim turizmom, bilo kontaktom sa kineskim stručnjacima za transplantaciju, ili transplantima iz pogubljenih zatvorenika. Ključne reči ovde bi bile “što ne vidiš, nije ti na pameti”.

U vezi transplantacionog turizma, Strukovni kod ponašanja medicinskog saveta Hong Konga ima dva principa, koje vredi naglasiti. Jedan glasi da “ako postoji sumnja” da je pristanak donora dat slobodnom voljom, struka ne treba da ima ništa sa takvom donacijom. Najmanje što se može reći o Kini, u svetlu činjenica da “skoro svi” transplantati potiču od zatvorenika, je da sumnja da li je pristanak donora slobodno i dobrovoljno dat postoji u skoro svakom slučaju.

Drugi je da je odgovornost na stranim stručnjacima da utvrde status kineskog donora. Strani stručnjak se ponaša u neskladu sa etikom ako ne izvrši istraživanje, ili ako to uradi nedovoljno pažljivo. Pre nego što preporuči pacijentu da ide u Kinu, strani stručnjak, nakon istraživanja, treba van svake sumnje da bude uveren da je pristanak donora dat slobodno i dobrovoljno.

Da bi opstalo, tržište ubiranja organa u Kini zahteva i ponudu i potražnju. Ponuda dolazi iz Kine, od zatvorenika. Ali potražnja, velikim delom, u visokim novčanim svotama, dolazi iz inostranstva.

U apendiksu predstavljamo kritičnu analizu etike kontakta sa Kinom u vezi transplantacija. Honkonški principi su pre izuzetak nego pravilo. Globalna profesionalna etika čini malo ili ništa da spreči inostranu potražnju za organima od Kine.

14) Kineski zakoni koji se odnose na transplantaciju

Do 1. jula 2006, praksa prodaje organa u Kini je bila zakonita. Tog datuma je stupio na snagu zakon koji zabranjuje njihovu prodaju.

U Kini postoji velik jaz između donošenja zakona i njihove primene. Na primer, preambula kineskog Ustava obećava Kini “visok stepen” demokratije. Ali, kako je pokazao masakr na Trgu Tjenanmen, Kina nije demokratska zemlja.

Ono što mi možemo reći je da se zakon o transplantaciji organa ne primenjuje. Belgijski senator, Patrik Vankrunkelsven je krajem novembra 2006. pozvao dve bolnice u Peking u pretvarajući se da je pacijent za presađivanje bubrega. Obe bolnice su mu na licu mesta ponudile bubreg za 50.000 evra.

Kako je ranije napomenuto, zamenik ministra zdravlja, Huang Ćiefu, u novembru 2006, je prodaju organa osuđenika na smrt osudio rečima “poslovi ispod stola se moraju zabraniti”. Ipak, ovo je već bilo zabranjeno 1. jula. Njegov govor mora se smatrati priznanjem da zabrana ne funkcioniše.

15) Inostrani zakoni o transplantaciji

Vrsta transplantacije u kojoj učestvuje kinesko zdravstvo je nezakonita svuda u svetu. Ali nije nezakonito za stranca u bilo kojoj zemlji da ode u Kinu, da ima korist od transplantacije koja bi kod kuće bila nezakonita, i vrati se nazad. Zakoni o transplantaciji svuda važe samo na datoj teritoriji. Oni nemaju eksteritorijalni domet.

Mnogi drugi zakoni su globalni po svom dometu. Na primer, dečji seksualni turisti se mogu goniti ne samo u zemlji gde imaju seks sa decom, već u mnogim zemljama, kao i kod kuće. Ova vrsta zakona ne postoji za transplantacione turiste koji plaćaju za transplantaciju organa bez da se potrudu da saznaju da li postoji pristanak donora organa.

Bilo je nekih zakonskih inicijativa. Na primer, belgijski senator, Patrik Vankrunkelsven predlaže eksteritorijalni krivični zakon koji će kažnjavati transplantacione turiste koji u inostranstvu kupuju organe, u slučajevima kad su donori zatvorenici, ili nestale osobe. Ali ovi zakonski predlozi su još uvek u ranoj fazi.

16) Savetnici za putovanja

Mnoge zemlje imaju savetnike za putovanja, koji upozoravaju građane na opasnosti putovanja iz jedne zemlje u drugu. Savetnici često upozoravaju na političko nasilje, pa čak i na vremenske nepogode. Ali nijedna vlada ne daje savete povodom putovanja u Kinu radi transplantacije, sa upozorenjem za njene građane da, prema navodima Društva za transplantaciju, “skoro svi” organi u Kini dolaze od zatvorenika.

Neki, a mi se nadamo i mnogi potencijalni primaoci organa, bi oklevali da odu u Kinu kad bi znali da njihovi organi stižu od zatvorenika koji nisu dali svoj pristanak. Ali u ovom času nema sistematske komunikacije sa potencijalnim primaocima vezano za izvor organa u Kini, bilo preko vlade ili strukovnog udruženja.

Na primer, Kanadski putni savetnik za Kinu, postavljen na sajt Ministarstva inostranih poslova daje opsežne informacije, skoro 2.600 reči, a ima i deo o zdravlju. Ali se ne pominju transplantacije organa.

17) Farmaceutski proizvodi

Hirurgija transplantacije organa se oslanja na lekove protiv odbacivanja. Kina uvozi ove lekove od velikih farmaceutskih firmi.

Da bi presađivanje uspelo, transplantaciona hirurgija ranije je zahtevala uklapanje i tkiva i krvne grupe. Razvoj lekova protiv odbacivanja je omogućio da se zaobiđe uklapanje tkiva. Uz intenzivnu upotrebu lekova protiv odbacivanja, moguće je izvršiti transplantaciju iz donora čije tkivo ne odgovara tkivu primaoca. Bitno je samo da krvne grupe budu iste. Uklapanje tkiva je poželjno da bi se izbegla zavisnost od lekova protiv odbacivanja, ali više nije suštinsko. Kinesko zdravstvo se dosta oslanja na lekove protiv odbacivanja.

Međunarodne farmaceutske firme se prema kineskom sistemu za transplantaciju ponašaju kao svi drugi. One ne postavljaju pitanja. One nemaju saznanja da li se njihovi lekovi koriste na primaocima koji su dobili organ od nedobrovoljnog zatvorenika, ili ne.

Mnoge zemlje imaju zakone o kontroli izvoza, koji generalno zabranjuju izvoz nekih proizvoda, a za druge zahtevaju posebno odobrenje. Ali nijedna država, koliko mi znamo, ne zabranjuje izvoz u Kinu lekova protiv odbacivanja koji se koriste za pacijente u transplantacijama.

Na primer, kanadski Zakon o spoljnoj trgovini kaže:

“Nijedno lice ne sme pokušati da uveze bilo koju robu uključenu u Listu kontrole uvoza, ili bilo koju robu, u bilo koju zemlju izlistanu u Kontrolnoj listi za određenu oblast, osim uz izvoznu dozvolu koja se izdaje u skladu sa ovim zakonom.”³⁴

Ali lekovi protiv odbijanja nisu uključeni u Kontrolnu listu za Kinu.

18) Fondovi za brigu u inostranim državama

Neki inostrani državni planovi naknađuju lečenje u inostranstvu u iznosu cene usluge kod kuće. Tamo gde ovo postoji, mi ne znamo da ijedna zemlja ima zabranu plaćanja ako pacijent dobija transplantaciju organa u Kini.

Transplantacionim turistima je potrebna post-operativna nega u zemlji gde žive. Njima i nadalje trebaju recepti i lekovi protiv odbacivanja. Države koje dotiraju zdravstvene usluge tipično obezbeđuju i finansiranje ove vrste nege.

Još jednom, onima koji raspodeljuju fondove nije bitno kako je primalac organa došao do organa. Činjenica da je organ mogao doći bez pristanka zatvorenika u Kini, koji je ubijen radi organa, naprosto nije relevantna za finansiranje usluge izvršene u inostranstvu, ili kućnu negu.

c) Razmatranja specifična za Falun Gong

19) Opažena pretnja

Velika većina zatvorenika savesti u Kini su Falungongovci. Procenjene dve trećine žrtava mučenja su Falungongovci. Ekstremna retorika Kineskih vlasti prema Falun Gongu je bez presedana, neuporediva sa blagom kritikom prema žrtvama koje Zapad obično brani. Dokumentovana, samovoljna ubistva i nestanci praktikanata Falun Gongu na godišnjem nivou daleko prevazilaze bilo koju drugu viktimizovanu grupu.

³⁴ Odeljak 13

Zašto kineska vlada tako opako denuncira i vrši brutalnu represiju nad ovom jednom grupom, više nego nad bilo kojom drugom? Standard koji Kina primenjuje za Falun Gong je da je to zla sekta.

Falun Gong nema nijednu od karakteristika sekte. On nema organizaciju. Nema članstvo, nema kancelarije i nema službenike. Falun Gong nema fondove, niti bankovne račune.

Dejvid Ounbi, direktor Centra za jugoistočne studije na univerzitetu u Montrealu i stručnjak za savremenu kinesku istoriju pisao je o Falun Gongu u radu pripremljenom pre šest godina za Kanadski institut za međunarodne odnose. On je naveo da za razliku od sekta, Falun Gong nema obaveznih novčanih davanja, izolaciju praktikanata u komunama, ili izopštenje iz sveta. On piše:

“Članovi Falun Gong ostaju u društvu. U velikoj većini, oni žive unutar porodičnog jezgra. Oni idu na posao; šalju decu u školu.”³⁵

Nema kazne za napuštanje Falun Gong, jer se nema šta napustiti. Praktikanti imaju slobodu da upražnjavaju Falun Gong onoliko koliko im odgovara. Mogu da počnu i završe u bilo koje doba. Svoje vežbe mogu da rade individualno ili u grupi.

Li Hondži, autor koji je inspirisao Falun Gong praktikante, nije predmet obožavanja praktikanata. Niti dobija novac od praktikanata. On je privatna osoba koja se retko susreće s praktikantima. Njegovi saveti praktikantima su javno dostupne informacije – predavanja sa konferencija i objavljene knjige.

Etiketiranje Falun Gong kao zle sekte je komponenta represije Falun Gong, pretekst za tu represiju, kao i za klevete, pozive na mržnju, depersonalizaciju, marginalizaciju i dehumanizaciju Falun Gong. Ali ovo etiketiranje ne objašnjava zašto je ta represija nastala. Etiketa “zle sekte” je proizvedeni alat represije, ali ne i njen uzrok. Uzrok leži na drugom mestu.

Da bi nagnao na ustrojstvo, kineske vežbe, ili čigong, u svim svojim varijantama su bile potisnute 1949, nakon što je Kineska komunistička partija preuzela vlast. Do devedesetih, okruženje policijske države postalo je manje represivno za sve vrste čigonga, uključujući tu i Falun Gong.

Falun Gong uključuje elemente Konfučijanizma, Budizma i Taoizma. U suštini, on uči metodu meditacije kroz vežbe koje imaju za cilj da unaprede fizičko i duhovno zdravlje i kondiciju. Pokret nema političku platformu; njegovi sledbenici teže promovisanju istine, tolerancije i dobrote izvan rasnih, nacionalnih i kulturnih granica. Nasilje je anatema.

³⁵ Falun Gong and Canada's China policy". David Ownby, vol. 56, International Journal, Canadian Institute of International Affairs, Spring 2001.

Li je svoj pokret registrovao kod državnog Istraživačkog društva čigonga. U vreme kad je pokret padao u nemilost vlasti, ali pre nego što je zabranjen, rane 1998, Li se preselio u SAD. Ali Falun Gong je nastavio da cveta. Đijangova vlada je 1999. procenila da je postoji 70 miliona praktikanata. Te godine, Komunistička partija Kine je brojala 60 miliona.

Pre nego što je Falun Gong zabranjen, u julu 1999, njegove pristalice su se redovno okupljale šorom Kine da rade svoje vežbe. Samo u Pekingu je bilo preko 2000 mesta za vežbu.

Komunistička partija je u aprilu 1999. objavila članak u časopisu Nauka i tehnologija za mlade, koji Falun Gong proglašava za sujeverje i rizik po zdravlje, jer praktikanti bi mogli odbiti konvencionalne medicinske tretmane ozbiljnih bolesti. Velik broj pristalica Falun Gong je demonstrirao protiv sadržaja ovog članka ispred uredništva u Tianjinu. Rezultat su bila hapšenja i prebijanja od strane policije.

Radi peticije Državnom uredu za žalbe u Pekingu u vezi ovih hapšenja, 25. aprila 1999, deset do petnaest hiljada Falun Gong praktikanata se bilo okupljeno od zore do kasne večeri ispred štaba KPK u Džongnanhaiju, pored pekinškog Zabranjenog grada. Okupljanje je bilo tiho, bez transparenta³⁶. Đijanga je ovo prisustvo peticionista uzburno. Ideološka supremacija Komunističke partije Kine, po njemu, je bila ugrožena.

20) Politika progona

Kada bi ubiranje organa od Falun Gong praktikanata u Kini bilo široko rasprostranjeno, dalo bi se očekivati da u ovom pogledu postoji državna politika. Ipak, tajnost stvaranja kineske politike nas sprečava da ustanovimo da li ovakva politika zaista postoji.

Ipak, znamo da progon Falun Gong postoji kao zvanična politika. Postoje neki veoma jaki politički iskazi od strane kineske vlade i KPK, koji pozivaju na progon Falun Gong, uključujući i fizički progon.

Kineska vlada je postavila posebne organe, koje je zadužila zadatkom da potisnu Falun Gong. Ovi posebni organi imaju svoje predstavnike širom Kine. Kako su osnovani desetog dana šestog meseca, 1999 godine, skraćeno se zovu Služba 610. Služba 610 ima svoje predstavnike u svakoj provinciji, gradu, okrugu, univerzitetu, državnom odeljenju i državnom preduzeću u Kini.

Prema Li Baigenu, bivšem zameniku direktora pekingškog biroa za opštinsko planiranje, koji je učestvovao na sastanku, tokom 1999. godine, trojica čelnika Službe 610 u glavnom gradu pozvala su preko 3000 službenika u veliku narodnu salu na diskusiju o kampanji protiv Falun Gong, koja u to vreme nije dobro napredovala. Demonstracije na Trgu Tjenanmen su se i dalje nastavljale. Čelnik Službe 610, Li Lančing, usmeno je proglasio novu vladinu politiku protiv pokreta: „uništiti im

³⁶ Danny Schechter, *Falun Gong's Challenge to China*, Akashic Books, 2000, pages 44 to 46.

reputaciju, ruinirati ih finansijski, i slomiti ih psihički.” Tek posle ovog susreta, pogibije u policijskim stanicama počeli su beležiti kao slučajeve samoubistava.

21. Podstrekivanje na mržnju

Falun Gong praktikanti u Kini su dehumanizovani rečju i delom. Političke direktive se podudaraju sa podstrekivanjem celokupnog stanovništva da opravda politiku progona, mobilise učesnike, i da osujeti opoziciju. Ova vrsta rečnika usmerena protiv konkretne grupe postala je prethodnica i obeležje velikih kršenja ljudskih prava usmerenih protiv grupe.

Prema *Amnesty International*, kineska vlada je usvojila tri strategije za slamanje Falun Gong: nasilje prema praktikantima koji odbijaju da se odreknu svojih uverenja; „ispiranje mozga” kako bi se svi poznati praktikanti prisilili da napuste Falun Gong i odreknu ga se; i medijsku kampanju da bi se javno mnjenje usmerilo protiv Falun Gong.³⁷

Da bi potisnule Falun Gong, lokalne vlasti su ovlašćene da primene pekinške naredbe. Implementacija je podrazumevala, između ostalog, režirane napade da bi se kineskoj populaciji predočilo kako praktikanti vrše samoubistva samo-spaljivanjem, ubijaju i kasape članove porodica i odbijaju medicinski tretman. Vremenom, ova kampanja je rezultovala željenim efektima, i mnogi, ako ne svi, kineski građani su prihvatili stav Komunističke partije o Falun Gongu. Nacionalni Kongres Naroda je onda izglasao zakone kojima se uspostavlja duga lista nezakonitih činova učinjenih od strane Falun Gong praktikanata drugim praktikantima.

Ovakav podstrek na mržnju je najakutniji u Kini. Ali postoji širom sveta. Kineski zvaničnici, gde god da su raspoređeni, učestvuju u ovom podstrekivanju jer je to deo njihovih zvaničnih zaduženja. U Edmontonu, Alberta, Kanada, ovakvo ponašanje postalo je predmet policijske preporuke za optužnicu protiv dva kineska konzularna predstavnika u Kalgariju, za namerno podsticanje na mržnju protiv Falun Gong. Policijski izveštaj je priložen ovom Izveštaju.³⁸

Podstrekivanje na mržnju nije dovoljno konkretno da bi se pokazalo koje oblike progon usvaja. Ali promoviše kršenja najgore vrste. Teško je zamisliti da bi navodi koje smo čuli postojali bez ove vrste propagande mržnje. Kad postoji ovakva vrsta podstrekivanja, činjenica da se ljudi angažuju u takvom delovanju protiv Falun Gong – ubiranj u njihovih organa i ubijanju tokom procesa – prestaje da bude neverovatna.

³⁷ <http://web.amnesty.org/library/Index/engASA170282001>

³⁸ Uprkos preporuci policije, , Tužilac je odlučio da ne podigne optužnicu.

22) Fizički progon

Bivši predsednik Đijang dao je mandat Službi 610³⁹ da „iskoreni“ Falun Gong.⁴⁰ U Apendiksu su izneseni detalji u vezi pokušaja iskorenjivanja putem progona.

Nedavni izveštaj Specijalnog izvestioca UN za torturu⁴¹ kaže:

„Od 2000. na ovamo, Specijalni Izvestilac i njegovi prethodnici su prijavili 314 slučajeva navodnog mučenja vladi Kine. Ovi slučajevi predstavljaju 1.160 osoba.“ I: „Pored ove cifre, treba napomenuti da je jedan slučaj, dostavljen 2003. (E/CN.4/2003/68/Add.1 para. 301) izneo detalje o zlostavljanju i mučenju hiljada Falun Gong praktikanata.“ Pored toga, izveštaj pokazuje da je 66% žrtava navodne torture i zlostavljanja u Kini čine Falun Gong praktikanata, dok su preostale žrtve Ujguri (11%), seksualni delatnici (8%), Tibetanci (6%), branitelji ljudskih prava (5%), politički disidenti (2%), i drugi (osobe zaražene HIV virusom i pripadnici religijskih grupa 2%)

Deo priče iz pekinškog biroa *Washington post*, dva leta kasnije (05.09. 2001),⁴² ilustruje oštrinu metoda Službe 610 i drugih agenata režima protiv Falun Gong praktikanata:

„U policijskoj stanici u zapadnom Peking, Oujang je svučen do gola i ispitivan pet sati. 'Ako bih dao netačan odgovor, to jest ako bih rekao 'da', oni bi me šokirali električnom palicom', rekao je. Posle toga je premešten u radni logor u zapadnom predgrađu Pekinga. Tamo su mu stražari naredili da stane licem uza zid. Ako bi se pomerio, oni bi ga šokirali. Ako bi pao usled umora, oni bi ga šokirali...“

„(Kasnije) je izveden pred grupu Falun Gong zatvorenika i još jednom odbio grupu, dok je kamera snimala. Oujang je napustio zatvor i otišao na časove ispiranja mozga. Dvadeset dana nakon debatovanja o Falun Gongu 16 sati na dan, on je „položio“. 'Pritisak na mene je bio i jeste neverovatan,' rekao je. 'U

³⁹ Dodatak 6, (June 7, 1999) “Govor druga Đijang Cemina na sastanku Političke Službe KPK u vezi ubrzanja rešavanja problema ‘FALUN GONG’”

⁴⁰ H. CON. RES. 188, CONCURRENT RESOLUTION, U.S <http://thomas.loc.gov/cgi-bin/query/z?c107:hc188>:

⁴¹ U.N. Commission on Human Rights: Report of the Special Rapporteur on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, Manfred Nowak, on his Mission to China from November 20 to December 2, 2005 (E/CN.4/2006/6/Add.6), March 10, 2006. <http://www.ohchr.org/english/bodies/chr/docs/62chr/ecn4-2006-6-Add6.doc>)

⁴² Washington Post Foreign Service, “Torture Is Breaking Falun Gong: China Systematically Eradicating Group,” John Pomfret and Philip P. Pan, August 5, 2001. (<http://www.washingtonpost.com/ac2/wp-dyn?pagename=article&node=&contentId=A33055-2001Aug4>)

poslednje dve godine, video sam najgore što čovek može da učini. Mi smo zaista najgore životinje na Zemlji.“

Ounbi je primetio da su „organizacije za ljudska prava jednoglasno osudile brutalnu kampanju u Kini protiv Falun Gong, a mnoge vlade širom sveta, uključujući kanadsku, su izrazile svoju zabrinutost.“ On je citirao izveštaj *Amnesty International* iz 2000, u kom se kaže da je početka progona jula 1999, 77 Falun Gong praktikanata „umrlo u zatvoru, ili nemalo nakon otpuštanja, pod sumnjivim okolnostima.“

23) Masovna hapšenja

Masovna hapšenja praktikanata su oblik fizičkog progona koji zaslužuje posebnu pažnju zbog svoje potencijalne povezanosti sa žetvom organa. Svako kome je oduzet organ protiv njegove volje, prethodno je morao biti zadržan.

Represija Falun Gong je uključivala slanje hiljada i hiljada praktikanata u zatvore i radne logore, počev od leta 1999. Izveštaj Stejt Departmenta o Kini iz 2005 ⁴³, na primer, daje indicije da policija ima stotine pritvorskih jedinica, sa 340 jedinica za prevaspitavanje kroz rad, kapaciteta od oko 300.000 osoba. Izveštaj takođe označava da se procenjeni broj Falun Gong praktikanata stradalih u zatvorima kreće od nekoliko stotina do nekoliko hiljada.

Stotine hiljada Falun Gong praktikanata je putovalo u Peking da protestuje ili da razvije transparente pozivajući na legalizaciju grupe. Ljudi su dolazili skoro svakodnevno. Spisateljica Dženifer Dženg, ranije građanin Pekinga, a sada stanovnik Australije, nas obaveštava da je do aprila 2001. bilo otprilike 830.000 hapšenja Falun Gong praktikanata u Pekingu, koji su se legitimisali. Nema statistike za praktikante koji su uhapšeni, ali su odbili da se legitimišu. Preko naših sagovornika koji su pušteni, znamo da je velik broj onih koji se nisu legitimisali. Ali ne znamo koliko velik.

Velik broj pripadnika Falun Gong u arbitrarnom, nedefinisanim, tajnom pritvoru ne dokazuje ove navode. Ali suprotno, odsustvo takvih bi poreklo navode. Ekstremno velika grupa ljudi podvrgnuta hiru i moći države, bez pribežišta bilo kom obliku zaštite sopstvenih prava, pruža potencijalan izvor za žetvu organa koja nije dobrovoljna.

24) Smrti

Od 22. decembra 2006. smo identifikovali 3.006 Falun Gong praktikanata koji su umrli usled progona. Ove identifikovane žrtve se mogu sakupiti u šest grupa.

Prva grupa su žrtve koje su stradale od uzroka vezanih za stres nastao konstantnim maltretmanom i pretnjama vlasti. Druga su oni koji su zlostavljani u zatvoru, a onda živi pušteni da se vrate porodici, ali koji su kasnije preminuli usled zlostavljanja. Treća

⁴³ U.S. Department of State 2005 Country Reports on Human Rights Practices – China, March 8, 2006. (<http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2005/61605.htm>)

grupa su žrtve koje su stradale u zatvoru usled posledica mučenja i čija su tela vlasti predale porodicama radi kremacije. Četvrta su žrtve koje su stradale u zatvoru usled zlostavljanja, i kremirane su u zatvoru, ali čije su porodice videle tela između smrti i kremacije. Peta su žrtve koje su stradale i kremirane su u zatvoru bez da su porodice ikad videle tela. Šesta su žrtve koje su stradale u zatvoru, ali nemamo dovoljno informacija da odredimo da li su porodice videle tela pre kremacije.

Mnoge moguće žrtve žrtve organa među Falungongovcima su, iz onog što mi možemo da zaključimo, oni čije porodice nisu obavestene o smrti svojih voljenih. Ovakvo neobaveštavanje ima dva moguća razloga. Jedan je da su praktikanti odbili da se legitimišu vlastima. Drugi je da su vlasti, iako su znale ko su praktikanti, odbile da obaveste porodice o njihovom zadržavanju; takođe, ovim praktikantima, pre smrti, nije omogućeno da kontaktiraju porodice.

Međutim, mi ne možemo isključiti mogućnost da su peta i šesta grupa identifikovanih stradalih takođe žrtve žrtve organa. Ova grupa broji oko 300. Posebno peta grupa budi sumnje. Imena su izlistana u apendiksu.

Velik broj Falun Gong praktikanata koje vlasti su ubile mučenjem podupire navode koje mi istražujemo. Ako je život Falun Gong praktikanata jeftin, nema posebnog razloga da se odbaci jedan uzrok smrti. Ako je kineska vlast voljna da ubije velik broj Falun Gong praktikanata mučenjem, nije teško verovati da je isto spremna da učini kroz žrtvu organa.

25) Neidentifikovani

Zatvaranje Falungongovaca, iako je to na neki način naprosto uobičajena kineska represija, sa Falun Gongom kao nesrećnom metom, pokazuje jedno neobično svojstvo. Praktikanti koji su iz svih krajeva zemlje dolazili na Trg Tjenanmen u Pekingu da apeluju ili protestuju su sistematski hapšeni. Oni koji su dali svoje lične podatke, isporučivani su nazad, lokalnim vlastima. Njihove porodice su uvlačene u njihove Falun Gong aktivnosti i primoravane da navedu praktikante da se odreknu Falun Gongu. Njihovi pretpostavljeni na poslu, njihove kolege i lideri lokalnih vlasti su smatrani odgovornim i kažnjavani su kad bi ove osobe išle u Peking da apeluju ili protestuju.

Kako bi zaštitili svoje porodice i izbegli neprijateljstvo njihovih sugrađana, mnogi pritvoreni Falun Gong praktikanti odbili su da se identifikuju. Rezultat je velika zatvorska Falun Gong populacija čije identitete vlast ne zna. Takođe, niko ih ne poznaje, niti zna gde se nalaze.

Iako je cilj ovakvog odbijanja bio zaštita, možda je to imalo suprotan efekat. Lakše je učiniti žrtvom osobu čija porodica ne zna gde se taj nalazi, nego osobu za koju porodica zna gde je. Ova populacija je izuzetno nezaštićena grupa ljudi, čak i po kineskim standardima. Oni koji su odbili da se identifikuju se tretiraju posebno loše. Isto tako, oni se premeštaju po kineskim zatvorima usled razloga koji se ne iznose zatvorenicima.

Da li ovo populacija koja je postala izvor za žetvu organa? Očigledno, samo postojanje ove populacije nam ne govori da je tako. Da, postojanje ove populacije pruža objašnjenje za izvor ubranih organa, ako su navodi tačni. Pripadnici ove populacije naprosto bi mogli da nestanu bez da iko izvan zatvorskog sistema zna za to.

Za autore, istrage koje su dovele do ovog izveštaja imale su mnoge jezive momente. Jedan od najviše uznemirujućih bio je otkriće velike zatvorske populacije neidentifikovanih. Praktikant za praktikantom, koji je na kraju pušten iz zatvora, nam je govorio za ovu populaciju. Zbirka njihovih izjava je priložena uz Izveštaj. Ono što su nam ovi praktikanti rekli je da su u zatvorima lično sretali neidentifikovane, u značajnom broju. Iako smo sreli mnoge Falun Gong praktikanata koji su pušteni iz kineskih zatvora, i dalje nam ostaje da sretamo ili čujemo za nekog praktikanata, koji je uprkos velikom broju njih, odbio da se identifikuje u zatvoru od početka do kraja. Šta se desilo sa tim mnogim praktikantima? Gde su oni?

Problem nasilnih nestanaka se razlikuje od problema neidentifikovanih, jer, u slučaju prisilnih nestanaka, porodica zna da je država uključena. Za neidentifikovane, sve što porodica zna je da je njihovim voljenim nestao svaki trag. O žrtvama prisilnih nestanaka, porodice ili svedoci znaju više. Znaju to da je osoba u jednom trenutku bila pod starateljstvom države. Država ili poriče da je osoba ikad bila pod njihovim starateljstvom, ili krije sudbinu i činjenice o osobi.⁴⁴

Ima Falun Gong praktikanata koji su nestali, otići od strane vlasti. Međutim, jedini slučajevi nestanka za koje znamo su ljudi koji su kasnije pušteni, a zatim pričali o otmici. Mi znamo za njihov nestanak samo kad se ponovo pojave. Vrlo je verovatno da ima drugih praktikanata koji nikad nisu pušteni.

Za neidentifikovane, pošto porodica zna samo da je izgubila kontakt sa voljenim, ona se ne obraća obavezno državi da se raspita da li je osoba u zatvoru. Kad je nestala osoba pripadnik prakse koju država brutalno progona, tendencija porodice da izbegne državu je povećana. Bez obzira, neki su zatražili od kineske vlade da pomogne u pronalaženju nestalih Falun Gong praktikanata. Neki od ovih slučajeva su izlistani u apendiksu.

26) Ispitivanje krvi i pregled organa

Zatvorenim Falun Gong praktikanti se sistematski ispituje krv i pregledaju organi. Drugi zatvorenici, koji nisu praktikanti, a borave zajedno sa ovima, se ne ispituju. Ovo se dešava u radnim logorima, zatvorima i pritvorskim jedinicama. Čuli smo toliko svedočanstava na ovu temu, da možemo reći da ovo diferencirano testiranje postoji, van svake sumnje. Ovi testovi i pregledi se dešavaju bilo da se praktikanti drže u radnim logorima, zatvorima ili pritvorskim jedinicama. Izjave iz intervjua, koje svedoče o sistematskom ispitivanju krvi i pregledima organa Falun Gong praktikanata, za razliku od ostalih zatvorenika, date su u apendiksu ovog Izveštaja.

35 Međunarodna konvencija o zaštiti svih osoba od nasilnog nestanka

Samim praktikantima se ne saopštavaju razlozi za testiranje i pregled. Nije verovatno da se testiranja i pregledi vrše radi zdravstvene zaštite. Prvo, radi zaštite zdravlja nije potrebno sistematsko testiranje krvi i pregled organa. A drugo, o zdravlju Falun Gong praktikanata u zatvorima se ne vodi računa na mnogo drugih načina, pa nije održivo da bi vlasti testirale krvi praktikantima i pregledale im organe naprosto radi zdravstvene zaštite.

Testiranje krvi je preduslov za transplantaciju organa. Donor treba da se uklopi sa primaocem, da anti-tela primaoca ne bi odbacila organ donora.

Prosta činjenica testiranja krvi i pregleda organa ne dokazuje da postoji žetva organa Falun Gong praktikanata. Ali obratno je istinito. Da nema testiranja krvi, navodi bi bili osporeni. Široko rasprostranjeno testiranje krvi Falun Gong praktikanata u zatvorima prekida ovaj pravac osporavanja.

27) Izvori transplantacija

Broj transplantacija u Kini je velik, do 20.000 u 2005, prema *China daily*. Kina ima najviše operacija na svetu posle SAD. Velik broj i kratko vreme čekanja znači da mora postojati velik broj potencijalnih donora pri ruci, u bilo koje doba. Gde je ona i ko je među tom populacijom?

Mnogo je više presađivanja nego što je otkrivenih izvora. Znamo da neki organi dolaze od pogubljenih zarobljenika. Veoma malo dolazi od dobrovoljnih donora iz porodice i klinički mrtvih. Ali ovi izvori ostavljaju velike praznine u zbiru. Broj pogubljenih zatvorenika i dobrovoljnih davaoca nije ni približno dovoljan za potrebe presađivanja.

Broj pogubljenih zatvorenika nije javan. Mi se rukovodimo samo procenama koje daje *Amnesty international*, na osnovu javnih podataka u Kini. Ove brojke, kad se uzme ukupan broj pogubljenja u svetu, su znatne, ali ni približno ne odgovaraju proceni broja transplantacija.

Najmanje 98% organa za presađivanje potiče iz drugih izvora, a ne od porodičnih donora. Na primer u slučaju bubrega, 227 od 40.393 presađivanja – oko 0,6% izvedenih u Kini između 1971. i 2001. godine poticali su od porodičnih davaoca⁴⁵.

Kineska vlada priznaje korišćenje organa pogubljenih zarobljenika samo za prošlu godinu^{46 47}, iako se to događa već mnogo godina. Za režim ne postoje prepreke za trgovinu organima „neprijatelja države“.

⁴⁵ <http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html> China Pharmacy Net, 2002-12-05
Arhivirana stranica:
<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html>

⁴⁶ Kina namerava da „uredi“ trgovinu organima pogubljenih zatvorenika The Times, 03.12.2005.
<http://www.timesonline.co.uk/article/0,,25689-1901558,00.html>

Prema izveštajima *Amnesty International*⁴⁸ na osnovu javno dostupnih podataka, prosečan broj pogubljenih zatvorenika između 1995. i 1999. godine bio je 1.680 godišnje. Prosek između 2000. i 2005. godine bio je 1.616 godišnje. Broj se menjao iz godine u godinu, ali sveukupni prosečni broj za periode pre i nakon što je započeo progon Falun Gong je isti. Pogubljenja ne mogu objasniti porast broja organa za presađivanje u Kini, od kada je započeo progon Falun Gong.

Prema javnim beleškama, pre 1999. godine u Kini je sveukupno izvedeno približno 30.000⁴⁹ presađivanja, a u šestogodišnjem periodu od 1994. do 1999. godine oko 18.500⁵⁰

Bingji Ši, potpredsednik Kineskog medicinskog udruženja za presađivanje organa, kaže da ih je do 2005 ukupno bilo oko 90.000⁵¹, što ostavlja oko 60.000 transplantacija u šestogodišnjem periodu od 2000. do 2005, od kada je započeo progon Falun Gong.

Drugi identifikovani izvori organa za presađivanje, kao što su porodični dobrovoljni davaoci i klinički mrtvi, oduvek su bili neznatni. 2005. godine, presađivanje bubrega rođaka iznosi 0,5% od svih presađivanja⁵². Ukupan broj klinički mrtvih donora za sve godine i celu Kinu je do marta meseca 2006. godine⁵³ iznosio je 9. Nema znakova o značajnijem porastu u obe ove kategorije tokom zadnjih godina. Može se pretpostaviti da su identifikovani izvori transplantacije organa, koji su dali 18.500 transplantacija u toku šestogodišnjeg perioda od 1994. do 1999. dali isti broj organa za transplantaciju u periodu od narednih šest godina, od 2000. do 2005. godine. To znači da je poreklo 41.500 organa za presađivanje tokom šestogodišnjeg perioda od 2000 - 2005. nepoznato.

⁴⁷ "Beijing Mulls New Law on Transplants of Deathrow Inmate Organs" *Caijing Magazin/Issue:147*, 28.11.2005.

<http://www.caijing.hexun.com/english/detail.aspx?issue=147&sl=2488&id=1430379>*Caijing Magazine/Issue:147, Nov 28 2005*

⁴⁸ Indeks godišnjih izveštaja AI: <http://www.amnesty.org/ailib/aireport/index.html>, ovde se može izabrati godišnji izveštaj za svaku godinu.

⁴⁹ (China Biotech Information Net, 2002-12-02) <http://www.biotech.org.cn/news/news/show.php?id=846>
(China Pharmacy Net, 2002-12-05) <http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html>

Arhivirana stranica:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html>

<http://www.people.com.cn/GB/14739/14740/21474/2766303.html> (Peoples Daily, 2004-09-07, novinske agencije Sinhua)

⁵⁰ „The Number of Renal Transplant (Asia & the Middle and Near East) 1989-2000“ *Medical Net (Japan)* http://www.medi-net.or.jp/tenet/DATA/renal_a.html

⁵¹ (Health Paper Net 2006-03-02) <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-03/394.html> (Health Paper Net 2006-03-02)

Arhivirana stranica:

<http://www.archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-03%2F394.htm+%&x=32&y=11>

⁵² «CURRENT SITUATION OF ORGAN DONATION IN CHINA FROM STIGMA TO STIGMATA», Abstract, The World Transplant Congress, <http://www.abstracts2view.com/wtc/>
Zhonghua K Chen, Fanjun Zeng, Changsheng Ming, Junjie Ma, Jipin Jiang. Institute of Organ Transplantation, Tongji Hospital, Tongji Medical College, HUST, Wuhan, China.

⁵³ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-03/400.html>, (Beijing Youth Daily, 2006-03-06)

Odakle dolaze organi za sve transplantacije u Kini? Navodi o žetvi organa Falun Gong praktikanata daju odgovor.

Još jednom, ovakva razlika u brojkama ne potvrđuje da su navodi o žetvi organa Falun Gong praktikanata tačni. Ali s druge strane, potpuno objašnjenje porekla svih organa za presađivanje bi pobilo optužbe. Da se poreklo svih organa može slediti do bilo dobrovoljnih davaoca, bilo pogubljenih zatvorenika, tada bi navodi bili osporeni. Ali ovo se ne može.

Procene broja pogubljenja u Kini su često puno veće nego brojke zasnovane na javnosti dostupnim podacima o egzekucijama. Ne postoji službeni kineski izveštaj o totalnoj statistici pogubljenja, pa to ostaje otvoreno za procene.

Jedna od tehnika, koju su koristili oni koji su procenjivali broj pogubljenja, je broj transplantacija. Kako se zna da barem deo organa dolazi od pogubljenih zatvorenika i da dobrovoljnih davaoca ima malo i da daleko zaostaju po broju, neki analitičari su prema broju presađivanja zaključili da je broj pogubljenja porastao.

Ovakav zaključak nije uverljiv. Broj pogubljenja ne može se proceniti prema broju presađivanja, osim ako su pogubljenja jedini izvor transplantacija. Ipak, Falun Gong praktikanti su drugi navodni izvor. Nemoguće je zaključiti iz broja pogubljenja da ti praktikanti nisu izvor organa za presađivanje zbog broja pogubljenja osuđenika na smrt, gde je broj pogubljenja oduzet od broja transplantacija.

Može li se povećan broj transplantacija objasniti povećanom efikasnošću ubiranja organa od pogubljenih osuđenika na smrt? Povećanje transplantacija u Kini koincidira sa progonom Falun Gong i razvojem nekih tehnologija transplantacije. Tehnologija presađivanja bubrega u Kini je razvijena mnogo pre nego što je počeo progon. Ipak se od početka progona broj transplantacija više nego udvostručio. U 1998. je bilo 3.596 transplantacija bubrega, a skoro 10.000 u 2005.

Drugi razlog zašto višestruko ubiranje organa od pogubljenih zatvorenika ne objašnjava povećanje broja transplantacija organa je sveukupna dezorganizacija uklapanja organa u Kini. Ne postoji nacionalna mreža za uklapanje i razmenu organa.⁵⁴ Doktori kude rasipanje organa donora, žaleći nad činjenicom da se „koriste samo bubrezi donora, a ostali organi se bacaju“ Svaka bolnica upravlja sopstvenim zalihama organa i listom čekanja. Pacijenti idu od jedne bolnice, gde nema organa spremnih za transplantaciju, drugim bolnicama, gde se presađivanje obavlja odmah.⁵⁵ Bolnice upućuju pacijente iz njihove sopstvene bolnice, gde nemaju raspoloživih organa za transplantaciju, u druge bolnice, za koje kažu da imaju organa za presađivanje.⁵⁶ Ovakva neorganizovanost umanjuje efikasnost upotrebe organa.

⁵⁴ <http://www.100md.com/html/DirDu/2004/11/15/63/30/56.htm> , China Pharmaceutical Paper, 2004-11-15

⁵⁵ Videti slučaj #7 u apendiksu 5.

⁵⁶ Videti slučaj #4 u apendiksu 14.

Treći razlog zašto višestruko ubiranje organa od pogubljenih zatvorenika ne objašnjava povećanje broja transplantacija organa su iskustva na drugim mestima. Broj transplantacija nigde nije skočio tako značajno sa istim brojem donora, samo usled tehnološke promene. Godišnja statistika u Kanadi, SAD i Japanu data je u apendiksu.

Povećanje broja transplantacija u Kini koincidira sa progonom Falun Gong. Ova koincidencija sama po sebi ne dokazuje navode. Kad koincidencija ne bi postojala, to hipotetičko nepostojanje bi podrilo navode.

28) Izvori za buduće transplantacije

Transplantacija organa u Kini je biznis u procvatu. Pre 1999. u Kini je postojalo samo 22 centra za transplantaciju jetre⁵⁷, a 500 sredinom aprila 2006. Broj centara za presađivanje bubrega je porastao sa 10.651 u 2001, na 36.852 u 2005. Perspektiva zarade je dovela do stvaranja ustanova specijalističke orijentacije, posebno za transplantacije organa. Postoji Treći pekinški univerzitetski bolnički centar za transplantaciju⁵⁸, osnovan oktobra 2002, Pekinški centar za transplantaciju organa⁵⁹, osnovan u novembru 2002, Centar za transplantaciju organa Narodno-oslobodilačke armije broj 309⁶⁰, osnovan aprila 2002, Istraživački institut za transplantaciju organa Narodno-oslobodilačke armije⁶¹ (Centar za transplantaciju organa bolnice Šangaj Čangdzeng), osnovan u maju 2004. i Šangajski klinički medicinski centar za transplantaciju organa⁶², osnovan 2001. Orijentalni centar za transplantaciju organa⁶³ u Tianjinu je počeo da se gradi 2002. Ima 14 spratova iznad zemlje i dva sprata ispod zemlje, sa 300 kreveta. To je javna institucija, podignuta u gradu Tianjinu. To je najveći centar za transplantaciju u Aziji.

Osnivanje ovih ustanova je indikator stepena presađivanja organa i obaveza da se to nastavi. Stvaranje zasebnih ustanova posvećenih presađivanju organa govori o dugoročnom planiranju.

Ipak su zatvorenici izvor organa za skoro sve transplantacije u Kini. Postoji debata na koju se ovaj Izveštaj poziva, da li su ovi zatvorenici prethodno bili osuđeni na smrt, ili su neki od njih zadržani kao Falun Gong praktikanti koji su naprosto osuđeni na zatvorsku kaznu, ili uopšte nisu osuđeni. Ali nema dvoumljenja oko toga da li su zatvorenici izvor organa - to je nesporno. Osnivanje posebnih ustanova za transplantaciju organa je neskriven iskaz namere da se nastavi sa ubiranjem organa od zatvorenika.

⁵⁷ <http://unn.people.com.cn/GB/channel413/417/1100/1131/200010/17/1857.html>

⁵⁸ <http://www.liver-tx.net/EN/PressEN.htm>

⁵⁹ <http://www.bjcyh.com.cn>

⁶⁰ <http://www.309yizhi.com/>, Located in Beijing

⁶¹ <http://www.transorgan.com/about.asp>

⁶² <http://www2.sjtu.edu.cn/newweb/chinese/web3/school20/hospital1/01.htm>

⁶³ <http://www.ootc.net/>

Ipak je vlada Kine, kroz zakonsku regulativu i zvanične izjave, rekla da će prestati sa uzimanjem organa od pogubljenih koji se prethodno nisu saglasili. I, kako ovaj Izveštaj utvrđuje, ne postoji ništa slično pristanku na ubiranje organa od pogubljenih osuđenika na smrt.

Stvaranje ovih specijalističkih ustanova postavlja pitanje ne samo šta je bio izvor toliko organa koji su presađeni u prošlosti, već takođe šta će biti izvor za tolike organe koje Kina planira da presadi u budućnosti. Od koga će ti organi doći? Pretpostavka je da će izvor zatvorenika osuđenih na smrt nestati ili se značajno smanjiti ako je Kina iskrena u primeni sopstvenog zakona i politike koja zahteva pristanak donora.

Da bi podigle posebne ustanove za transplantaciju, Kineske vlasti moraju imati uverenje da sada i u predvidljivoj budućnosti postoji spreman izvor organa ljudi koji su sada živi, a sutra će biti mrtvi. Ko su ti ljudi? Velika zatvorska populacija Falun Gong praktikanata pruža odgovor.

29) Leševi sa nedostajućim organima

Jedan broj članova porodica Falun Gong praktikanata preminulih u zatvorima je izjavio je da je video tela njihovih voljenih na kojima su bili vidljivi hirurški rezovi, i kojima su nedostajali delovi tela. Vlasti nisu dale ubedljiva objašnjenja za ova osakaćena tela. Dokaz o ovim osakaćenim telima takođe je dodatak ovom Izveštaju.

Imamo samo nekoliko primera tako osakaćenih tela. Nemamo službenog izveštaja zašto su ona osakaćena. Njihovo osakaćenje je u skladu sa ubiranjem organa.

U prvoj verziji našeg Izveštaja, apendiks 12 je imao fotografiju čoveka sa šavovima od zašivanja nakon što mu je telo rasečeno da bi se uzeli organi. Komentar koji smo dobili je da šavovi na fotografiji odgovaraju autopsiji.

Primećujemo da se organi zaista mogu vaditi radi autopsije, kako bi se odredio uzrok smrti. Leš na kome je vršena autopsija može imati šavove nalik onima na fotografiji. Izvan Kine, ako se izuzme donacija organa, to je verovatan razlog za vađenje organa iz tela. Slično, izvan Kine, kad se ljudima ispituje krv, to se tipično radi zbog njihovog sopstvenog zdravlja. Međutim, sugestija da se Falun Gong praktikantima koji se muče do smrti ispituje krv radi njihovog zdravlja, ili da se praktikantima koji su mučeni do smrti radi autopsija da bi se odredio uzrok smrti, daje lažnu sliku mučenja.

Leš na fotografiji je pripadao Vang Binu. Prebijanje je prouzrokovalo pucanje vratne arterije i glavnih krvnih sudova. Kao rezultat, krajnici su mu bili povređeni, limfni čvorovi zdrobljeni, a nekoliko kostiju slomljeno. Imao je opekotine cigaretom na nadlanicama i unutar nozdrva. Celo telo je bilo puno modrica. Iako je već bio blizu smrti, ponovo je mučen noću. U noći 4. oktobra 2000, g. Vang je preminuo usled povreda.

Svrha autopsije je da se odredi uzrok smrti, onda kad je nepoznat. Ali u slučaju Vang Bina, uzrok smrti je bio poznat pre nego što su organi izvađeni. Sugestija da je na

Vangu vršena autopsija da bi se utvrdio uzrok smrti nakon što je mučen do smrti nije verovatna. Nema indicija da je porodica Vang Bina bila upitana za pristanak pre nego što su mu organi izvađeni, niti im je kasnije predložen izveštaj autopsije. Sugestija autopsije nije održivo objašnjenje za šavove na telu Vang Bina.

30) Priznanja

Istražitelji koji govore mandarinski su pozvali jedan broj bolnica i doktora za transplantaciju da se raspitaju o transplantaciji. Pozivaoci su se predstavili kao potencijalni primaoci, ili rodbina potencijalnih primalaca. Telefonski brojevi su pronađeni na internetu. Ovi pozivi su rezultovali brojnim priznanjima da su Falun Gong praktikanti izvor za transplantaciju organa. Od našeg poslednjeg izveštaja, bilo je daljih poziva sa priznanjima, koji su dati u apendiksu.

Ako su brojevi bili brojevi centrale u bolnici, pozivaoci su obično počinjali tražeći da budu prebačeni na odeljenje za transplantaciju, a od onog ko bi se javio najpre bi tražili opšte informacije o transplantacijama. Obično bi ta osoba pomogla da se pronađe doktor, ili načelnik odeljenja za transplantaciju. Ako doktor ne bi bio raspoloživ, pozivalac bi pozvao naknadno, tražeći konkretnog doktora ili načelnika.

Obično bi osoblje bolnice razgovaralo sa ljudima (ili članovima porodica) koji traže transplantaciju organa, i aktivno im tražilo odgovarajuće lekare.

Iako su pozivaoci uvek počinjali razgovorom sa bolnicom ili lekarom, ponekad bi se obraćali zatvorima ili sudovima, jer su ovo tačke za distribuciju organa. Možda je čudno zvati sud da bi se saznalo ima li organa na raspolaganju, ali sistematska žetva organa u Kini je počela sa pogubljenim osuđenima na smrt, iako tu nije stala. Izgleda da su tačke distribucije za organe ljudi u kaznenim ustanovama ostale iste kad se Kina prešaltovala sa osuđenika na smrt na druge zatvorenike.

Jedan od pozivalaca, „gđa. M“, rekla nam je da se početkom marta meseca 2006. godine uspeła da dospe do Službe javne bezbednosti u Šanšiju. Sagovornik tamo joj je rekao da se među zatvorskom populacijom biraju zdravi i mladi zatvorenici za donore organa. Ako kandidate ne bi mogli prevariti da daju uzorak krvi, potreban za uspešno presađivanje organa, nastavio je službenik prostodušno i otvoreno, onda bi zaposleni službenik u birou uzimao uzorke nasilno.

18. ili 19. marta, M. je razgovarala s predstavnicima Očnog odeljenja Narodno-oslobodilačke vojne bolnice u Šenjangu, u severo-istočnoj Kini, mada nije mogla napraviti potpuni transkript razgovora. Njene beleške pokazuju da je osoba koja se je predstavila kao direktor bolnice rekla da je ustanova izvršila „mnogobrojne operacije rožnjače“, dodajući da „i mi imamo sveže rožnjače“. Na pitanje šta to znači, direktor je odgovorio „...upravo uzete s tela“.

U Vojnoj bolnici 301 u Pekingu, marta meseca 2006, hirurg je rekla M. da ona sama presađuje jetru, da je poreklo organa „državna tajna“ i da svako ko otkrije poreklo „može biti diskvalifikovan sa vršenja takvih operacija“.

Rano u junu 2006, zvaničnik u gradskom zatvoru telefonom je rekao pozivaocu da centar u tom času ima najmanje pet ili šest muških Falun Gong zatvorenika ispod 40 godina starosti, raspoloživih za davanje organa. Jedan lekar u šangajskoj Džongšan bolnici je sredinom marta 2006 rekao da svi njegovi organi dolaze od Falun Gong praktikanata. Jedan doktor u bolnici u Čijanfošanu u Šandongu u martu je nagovestio da ima organe Falungongovaca i dodao da će u aprilu biti „više tela ove vrste...“ U maju, dr. Liu iz bolnice Minzu u Nanjingu je rekao da organi Falun Gong praktikanata nisu raspoloživi u toj instituciji i savetovao pozivaocu da pozove Guangdžou. Takođe je priznao da je ranije išao u zatvore da bira zdrave Falungongovce u tridesetim godinama, radi organa.

Sredinom marta 2006, dr. Vang iz Medicinskog univerziteta Džengdžou u provinciji Henan se složio da „mi biramo samo mlade i zdrave bubrege...“ Dr. Džu iz Vojne bolnice oblasti Guangdžou je u aprilu 2006. rekao da trenutno ima neke bubrege tipa „B“ od Falungongovaca, da će imati „nekoliko isporuka“ pre 1. maja, i možda više neće imati nakon 20. maja. Zvaničnik u Prvoj vaspitno-popravnoj ustanovi u gradu Činhuangdao provincije Liaoling rekao je pozivaocu sredinom maja 2006. da treba da pozove Srednji narodni sud da bi dobio bubrege Falungongovaca. Istog dana, zvaničnik u sudu je rekao da nemaju živih bubrega Falun Gong praktikanata, ali da su ih imali ranije, naročito 2001. Konačno, Prva krivična služba narodnog suda u Jindžou je u maju 2006. rekla pozivaocu da pristup Falun Gong bubrežima trenutno zavisi od „kvalifikacija“.

Direktor Song u Centralnog gradskoj bolnici Tianjina je u martu 2006. sam izjavio da njegova bolnica ima više od deset srca koja kucaju. Pozivalac je pitao da li misli na „živa tela“, a Song je odgovorio „Da, tako je.“ Zvaničnik u Gradskoj bolnici Tongji u gradu Vuhanu, dve nedelje kasnije kaže da „nema problema“, odgovarajući na pitanje pozivaoca: „...nadamo se da su isporučiooci bubrega živi. Mi tražimo žive organe zatvorenika koji vežbaju Falun Gong. Može li se to?“

Mapa Kine koja sledi pokazuje oblasti gde je osoblje bolnica ili zatvora dalo priznanja istražiteljima, preko telefona.

Većina izvoda iz telefonskih poziva su u apendiksu. Radi ilustracije slede odlomci iz tri razgovora:

(1) *Gradski kazneni centar Mišan, provincija Hejlongđijang (08.06.2006):*

- M: “Da li imate Falun Gong davaoce (organa)?...”
 Li: “Imali smo, da.”
 M: “...a sada?”
 Li: “...Da.”
 ...
 M: “Možemo li doći da izaberemo, ili ćete nam ih direktno obezbediti?”
 Li: “Mi ćemo obezbediti.”
 M: “Šta je s cenom?”
 Li: “Dogovorićemo se kada dođete.”
 ...
 M: “...koliko imate Falun Gong davaoca ispod 40?”
 Li: “Poprilično.”
 ...
 M: “Jesu li muški ili ženski?”
 Li: “Muški”
 ...
 M: “Sad, za... muške Falun Gong (zatvorenike), koliko ih imate?”
 Li: “Sedam, osam... (sada imamo) najmanje pet, šest.”
 M: “Jesu li sa sela ili iz grada?”
 Li: “Sa sela.”

(2) *Gradska Bolnica Mincu u gradu Nanjing u autonomnoj pokrajini Guanši (22.05.2006.)*

M: "...Možete li naći organe Falun Gong praktikanata?"

Dr. Lu: "Moram vam reći, nemamo načina da dođemo do njih. Teško ih je dobiti sada u Guanšiju. Ako ne možete sačekati, predlažem vam da idete u Guangdžou, jer oni lako dolaze do organa. Oni ih mogu tražiti širom zemlje. Pošto vrše presađivanje jetre, oni u isto vreme mogu nabaviti bubrege, pa je njima to lakše da urade. Mnoga mesta koja su slabo opskrbljena traže pomoć kod njih..."

M: "Zašto je njima lako da ih nabave?"

Lu: "Jer su važna institucija. Oni kontaktiraju (sudski) sistem u ime celog univerziteta."

M: "Onda oni koristite organe Falun Gong praktikanata?"

Lu: "Tačno..."

M: "...koji su korišćeni pre (organa Falun Gong praktikanata), jesu li bili iz kaznenih ustanova?"

Lu: "Iz zatvora."

M: "...I bili su od zdravih Falun Gong praktikanata...?"

Lu: "Tačno. Da osiguramo kvalitet naših operacija, birali smo one dobre."

M: "To znači da sami birate organe?"

Lu: "Tačno..."

M: "Koliko su obično stari davaoci organa?"

Lu: "Obično su u tridesetim."

M: "...Znači da idete u zatvor da ih sami izaberete?"

Lu: "Tačno. Moramo ih izabrati."

M: "Šta ako izabrani ne želi dati krv?"

Lu: "Sigurno će nam dozvoliti."

M: "Kako?"

Lu: "Sigurno će se naći način. Zašto se brinete? Ovakve stvari ne bi trebalo da vas brinu. Oni imaju svoje procedure."

M: "Da li osoba zna da će joj organi biti odstranjeni?"

Lu: "Ne, ne zna."

(3) *Orijentalni centar za presađivanje organa (također zvan i Prva centralna bolnica Tianjin), grada Tianjin, (15.03.2006):*

N: "Je li to direktor Song?"

Song: "Da, izvolite."

...

N: "Njen lekar joj je rekao da je bubrege prilično dobar jer on (donor) vežba ...Falun Gong."

Song: "Naravno. Svi koje mi imamo dišu i srce im kuca... Do sada, ove godine, imamo više od 10 takvih bubrege."

N: "Više od deset bubrege takve vrste? Mislite, živa tela?"

Song: "Da, tako je."

Pozivateljka M je pozvala preko 80 bolnica. U nekim slučajevima, pozivajući bolnice, M je tražila specifične lekare, i dobijala da govori sa lekarima za transplantaciju. 10 bolnica je priznalo da kao izvor organa koriste Falun Gong praktikante. M je takođe ponovo pozivala da bi pričala sa lekarima. U pet bolnica joj je rečeno da mogu obezbediti Falun Gong praktikante kao izvor organa. U 14 bolnica je dobila priznanje da koriste žive organe zatvorenika. U 10 bolnica joj rečeno da je izvor organa tajna i da preko telefona to ne mogu da otkriju.

Pozivateljka N je pozvala blizu 40 bolnica u Kini, a u 5 su joj priznali da koriste organe Falun Gong praktikanata. N je takođe ponovo pozivala, da bi pričala sa lekarima koji su dali priznanje. I dalje su se mogli dobiti u bolnicama. N je takođe pozvala 36 kaznenih institucija i sudova u Kini, a u 4 je dobila priznanje da koriste organe Falun Gong praktikanata.

Pozivajući bolnice, u nekim slučajevima N bi tražila specifične lekare i dobijala one zadužene za transplantaciju. Njen stil je bio da onog kog poziva upita direktno da li koriste organe Falun Gong praktikanata. Tipična reakcija koju je dobijala je da pozvani uopšte ne bi očekivao to pitanje, pa bi pre nego što da odgovor zastao bi na trenutak. Nakon pauze, oko 80% nije priznalo da koriste organe Falun Gong praktikanata. Oko 80% onih koji nisu priznali da koriste organe Falun Gong praktikanata jesu priznali da koriste živa tela zatvorenika. Manje od 10 ljudi je naprosto spustilo slušalicu na pitanje o Falun Gong praktikantima.

Jedan od nas je sa ovlašćenim prevodiocem za Mandarinski slušao navedene telefonske razgovore između zvaničnika i pozivatelja u ime zajednica Falun Gong u Kanadi i SAD. Obezbeđene su nam overene kopije relevantnih transkripta na Mandarinskom i Engleskom. Tačnost prevoda delova koji se koriste u ovom Izveštaju atestirao je ovlašćeni prevodilac, g. C.Y, sudski tumač vlade Ontarija. On je potvrdio da je slušao snimke razgovora iz ovog Izveštaja i da je pročitao transkripte na kineskom i prevode na engleskom, potvrđujući da su transkripti ispravni, a prevodi tačni. Originalni snimci razgovora su takođe raspoloživi. Jedan od nas se susreo sa dve pozivateljke u Torontu 27. Maja, radi razgovora o vremenima, snimcima, tačnosti prevoda i drugim stvarima vezanim za pozive.

Zaključujemo da se usmenim priznanjima u transkriptima razgovora istražitelja može verovati. Mi nemamo nikakvih sumnji da su se ti razgovori zaista desili sa osobama za koje se tvrdi da su pozivane u vreme i na mestu koje je označeno, kao i da transkripti tačno prenose šta je rečeno.

Nadalje, može se verovati u sam sadržaj onog što je izrečeno. Kad se izvaže u odnosu na nedavni međunarodnu uzbunu povodom navoda o žetvi organa, dok se približavaju Olimpijske igre u Pekingu 2008, priznanja data raznim institucijama su u suprotnosti sa interesima vlade Kine koja pokušava da ubedi međunarodnu zajednicu da se rasprostranjeno ubijanje Falun Gong zatvorenika radi njihovih vitalnih organa ne dešava.

31) Priznanje

Žena koja koristi pseudonim Ana nam je rekla da je njen suprug, hirurg, rekao da je lično uklonio rožnjaču oka sa oko 2.000 anestetiziranih Falun Gong zatvorenika u bolnici Sujiatun u gradu Šenjang, u severoistočnoj Kini, tokom dvogodišnjeg perioda pre oktobra 2004, kad je odbio da nastavi. Hirurg je objasnio svojoj ženi da nijedan od „donora“ rožnjače nije preživio iskustvo jer su drugi hirurzi uklonili druge vitalne organe, a tela su potom spaljena. Ana nije praktikant Falun Gong.

Ana je ranije rekla časopisu *Epoch Times*, u priči objavljenoj 17. marta: „Jedan od članova moje porodice je učestvovao u operaciji žetve organa Falun Gong praktikanata. Ovo je nanelo velik bol našoj porodici.“

Njen intervju je doveo do kontroverze da li je govorila istinu, ili ne. Za prvu verziju našeg Izveštaja, objavljenu 7. jula 2006, mi smo stavili u stranu kontroverzu koja je nastala povodom kredibiliteta njenog svedočenja. Anu smo intervjuisali i za naš prvi Izveštaj. Detalji koje nam je dala, međutim, napravili su nam problem jer su pružali dosta informacija koje je nemoguće nezavisno potkrepiti. Imali smo otpor prema tome da naše nalaze zasnujemo na jednom izvoru informacija. Tako smo se na kraju oslonili na ono što nam je Ana rekla samo kad je bilo potkrepljeno i konsistentno sa drugim dokazima, a ne kao zaseban izvor informacija.

Za ovu verziju našeg Izveštaja, kontroverzu koristimo direktno. Mi prihvatamo da ono što Ana kaže da je čula od svog supruga nije samo nešto što rečeno njoj, već i kredibilno. Anino svedočenje je na dobrom putu da samo za sebe uspostavi optužbu. U apendiksu o Sujiatunu, mi u detalje idemo kroz razne sporne tačke iz njenog intervjuja u *Epoch Times*, od 17. Marta.

32) Pokrepljujuće studije

Nezavisno od naše, bile su još dve istrage koje postavljaju isto pitanje: postoji li žetva organa Falun Gong praktikanata u Kini. Obe su došle do istih zaključaka kao mi. Ove nezavisne istrage potkrepljuju naš sopstveni zaključak.

Studija Kirka Alisona, ko-direktora programa za ljudska prava i medicinu Univerziteta Minesote je pokrenuta pre objavljivanja našeg Izveštaja. Iako je njegova studija objavljena malo posle naše, 25. jula 2006, dr. Alison je pre nas došao do svojih zaključaka, pre nego što smo mi objavili svoj Izveštaj. On je, takođe, zaključio da se dešava žetva organa Falun Gong praktikanata.

Drugu istragu je sproveo potpredsednik Evropskog parlamenta Edvard MakMilan-Skot. Za razliku od dr. Alisona i nas, MekMilan-Skot je uspeo da ode u misiju traganja za činjenicama, od 19-21. maja 2006. Tamo je intervjuisao dva svedoka, Cao Donga i Niu Jinpinga. O svom susretu sa Cao Dongom, MakMilan-Skot izveštava da se „raspitivao da li zna za logore za žetvu organa u Kini. Rekao je da definitivno zna za njih, i da zna

za ljude koji su poslani tamo. Video je leš jednog od svojih prijatelja, Falun Gong praktikanta, sa rupama u telu na mestima odakle su vađeni organi.“ Nakon što je Cao Dong otišao sa sastanka sa Mak-Milan Skotom, on je uhapšen. U septembru, vlasti su ga prebacile u provinciju Gansu i izdale nalog za hapšenje. U decembru je optužen po četiri tačke. Sudije su presudile da neće biti suđenja, jer slučaja pada pod jurisdikciju Službe 610 u Pekingu (službe zadužene za progon Falun Gongga).

33) Kineska vlada reaguje

Vlada Kine je na neuverljiv način reagovala na prvu verziju našeg Izveštaja. Reakcije su uglavnom bile napadi na Falun Gong. Činjenica da Vlada Kine fokusira svoje reakcije na napad na Falun Gong osnažuje analizu Izveštaja. Upravo ovakva vrsta napada omogućuje kršenje osnovnih ljudskih prava Falun Gong praktikanata u Kini.

Reakcije su identifikovale samo dve faktičke greške u prvoj verziji Izveštaja. U apendixu, u zaglavlju, dva kineska grada smo smestili u pogrešne provincije. Ove greške nemaju nikakve veze sa analizom ili zaključcima našeg Izveštaja.

U apendixu se detaljnije bavimo reakcijama Kineza. Ovde napominjemo da činjenica da Vlada Kine, sa svim svojim resursima i informacijama na raspolaganju, resursima i informacijama koji nama nedostaju, nije uspela da protivreči našem Izveštaju nikako osim na ovaj način, sugerise da su naši zaključci ispravni.

G. Dalje istraživanje

Drugu verziju Izveštaja ne smatramo za konačnu reč o ovoj temi. Da nam se pružila prilika, mnogo toga bismo učinili pre okončanja ove verzije izveštaja. Ali to bi značilo slediti puteve istrage koji nam trenutno nisu otvoreni. Dobrodošli su svi komentari o sadržaju, ili bilo kakve naknadne informacije, koje nam pojedinci ili vlade žele pružiti.

Želeli bismo da vidimo dokumentaciju kineskih bolnica o presađivanjima. Da li postoje saglasnosti? Da li postoje zapisi o izvorima organa?

Donori mogu preživeti mnoge oblike operacija presađivanja. Niko ne može preživeti potpuno davanje jetre ili srca. Ali donacije bubrega obično nisu fatalne. Gde su preživeli donori? Rado bismo uzeli slučajne uzorke donacija da vidimo možemo li pronaći donore.

Članovi porodica preminulih donora trebalo bi da znaju za saglasnost donora, ili su sami članovi porodica trebali da se saglase. Ovde bismo takođe želeli izvesti uzimanje slučajnih uzoraka bližih članova porodice preminulih donora, da vidimo da li su porodice same dale saglasnost, ili su znale za saglasnost donora.

Kina se je poslednjih godina znatno angažovala u izgradnji kapaciteta za presađivanje organa. Ova ekspanzija je verovatno praćena studijama izvodljivosti koje označavaju izvore organa. Rado bi smo videli ove studije izvodljivosti.

H. Zaključci

Na osnovu našeg daljeg istraživanja, još više smo uvereni u naš zaključak da su navodi istiniti. Verujemo da je ubiranje organa Falun Gong praktikanata protiv njihove volje nešto što se dešavalo, i što se nastavlja danas.

Zaključili smo da je kineska vlada, i njene službe u mnogim delovima zemlje, posebno u bolnicama, ali i u zatvorima i “narodnim sudovima”, od 1999. usmrtila veliki, ali nepoznati broj Falun Gong zatvorenika savesti. Protiv volje praktikanata, njihovi vitalni organi, uključujući srca, bubrege, jetre i rožnjače, su oduzimani radi prodaje po visokoj cijeni, ponekad strancima, koji su obično suočeni s dugim rokom čekanja na dobrovoljne davaoce takvih organa u njihovoj zemlji.

Nismo u stanju proceniti koliko žrtava je najpre osuđeno zbog bilo kakvog prekršaja, ozbiljnog ili drugačijeg, u redovnim sudovima, jer takve informacije izgleda da nisu dostupne ni Kinezima, ni strancima. Čini nam se da je predsednik Đijang, pre sedam godina stavio van zakona mnoge ljude, pripadnike jedne miroljubive dobrovoljne organizacije, jer je isti smatrao da mogu ugroziti dominaciju Kineske komunističke partije, što je rezultovalo egzekucijama od strane medicinskog osoblja, radi njihovih organa.

Naš zaključak ne dolazi samo od svakog pojedinačnog dokaza, već od sastavljanja svih dokaza koje smo razmatrali. Svaki deo dokaza koji smo uzeli u obzir, sam po sebi se da proveriti, i u većini slučajeva je nepobitan. Svi zajedno, daju jednu celovitu sliku. Njihova kombinacija je ta koja nas je uverila.

I. Preporuke

a) Opšte

- 1) Sadašnja forma dijaloga o ljudskim pravima između Kanade i Kine treba da nestane. Usled neopreznosti, Vlada je pogrešila složivši se da Kanada više ne bude ko-sponzor godišnjeg kritikovanja vlade Kine na komisijama UN za ljudska prava.
- 2) Svi zatvorski objekti, uključujući i logore za prisilni rad moraju biti otvoreni za inspekcije međunarodne zajednice posredstvom Međunarodnog komiteta Crvenog Krsta, ili drugih humanitarnih organizacija, ili organizacija za ljudska prava.
- 3) Presudu izrečenu protiv Gao Džišenga treba poništiti. Treba mu vratiti pravo da se bavi svojom profesijom.
- 4) Kina i svaka druga država koja je sada potpisnik Konvencije protiv torture, uključujući Kanadu, treba da pristupi Opcionom protokolu Konvencije protiv torture.

b) Ubiranje organa

- 5) Ubiranje organa od zatvorenika u Kini treba da prestane.
- 6) Vojska Kine treba da izađe iz posla sa transplantacijom organa
- 7) Sistematično i rasprostranjeno ubiranje organa protiv volje donora, je zločin protiv čovečnosti. Nadležni kriminalistički organi u Kini trebalo bi da istraže optužbe.
- 8) Strane države bi trebalo da donesu eks-teritorijalne zakone koji kažnjavaju učešće u ubiranju organa bez pristanka donora.
- 9) Državni zdravstveni fondovi bi trebalo da ne vrše nadoknade za komercijalnu transplantaciju organa u inostranstvu i post-operativnu negu za one koji su korisnici takvih transplantacija.
- 10) Svakoj osobi za koju se zna da je uključena u trgovinu organima zatvorenika u Kini trebalo bi zabraniti ulazak u sve strane zemlje
- 11) Sve dok Kina ne prestane sa ubiranjem organa od zatvorenika bilo koje vrste:
 - i) Strane vlade bi trebalo da izdaju vize kineskim lekarima koji žele da putuju u inostranstvo radi obuke u presađivanju telesnog tkiva,
 - ii) Strano medicinsko osoblje za transplantaciju ne bi trebalo da putuje u Kinu radi obuke ili saradnje u transplantacionoj hirurgiji,
 - iii) Doprinosi naučnim časopisima o transplantaciji koji proističe iz kineskog iskustva trebalo bi odbiti,
 - iv) Medicinski profesionalci iz inostranstva bi aktivno trebalo da obeshrabruju svoje pacijente koji putuju u Kinu radi transplantacije,
 - v) Farmaceutske kuće ne bi trebalo da izvoze u Kinu lekove protiv odbacivanja i druge lekove koji se koriste u transplantacionoj hirurgiji,
 - vi) Strane države treba da zabrane izvoz u Kinu lekova protiv odbacivanja i drugih

lekova koji se koriste u transplantacionoj hirurgiji.

12) Pre bilo kakvog obraćanja Kini radi bilo kakve saradnje u vezi transnsplantacije organa, odgovornost treba da bude na stranim profesionalcima da bez ikakve sumnje ustanove da je izvor donacije organa u Kini dobrovoljan.

13) Medicinska struka u svakoj zemlji bi trebalo da uspostavi dobrovoljni sistem izveštavanja da bi se na jedno mesto skupili podaci o pacijentima koji su putovali u Kinu radi transplantacije.

14) Kineske bolnice bi trebalo da čuvaju dokumentaciju o izvoru za svaku transplantaciju. Ova dokumentacija bi trebalo da bude dostupna za pregled međunarodnim zvaničnicima za ljudska prava.

15) Svaki donor transplantacije bi trebalo da daje pismenu saglasnost na donaciju. Ove saglasnosti bi trebalo da budu dostupne za pregled međunarodnim zvaničnicima za ljudska prava.

16) Vlada Kine bi trebalo da promoviše dobrovoljnu donaciju organa iz sopstvene populacije.

17) Strane države bi trebalo da izdaju putne savetnike koji upozoravaju da su izvori organa u Kini skoro u potpunosti nedobrovoljni zatvorenici, osuđenici na smrt, ili Falun Gong praktikanti.

c) Falun Gong

18) Represija, hapšenja i maltretman Falun Gong praktikanata treba da prestanu.

19) Ubiranje organa od Falun Gong praktikanata treba da prestane.

20) Vladine, nevladine i među-državne organizacije za ljudska prava treba da uzmu za ozbiljno optužbe iz ovog izveštaja i donesu sopstvene zaključke da li su oni tačni, ili ne.

J. Komentar

Prihvatiti preporuku da žetva organa Falun Gong praktikanata treba da prestane značilo bi prihvatanje da su navodi istiniti. Sve ostale preporuke koje dajemo ne zahtevaju prihvatanje istinitosti navoda. Preporučujemo usvajanje ovih drugih preporuka u svakom slučaju.

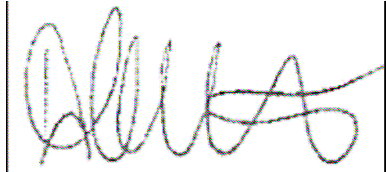
Većina preporuka ima smisla i mogu biti primenjene, bilo da su optužbe istinite ili ne. Nekoliko preporuka je upućeno međunarodnoj zajednici, tražeći od zajednice promovisanje međunarodnih standarda o presađivanju organa unutar Kine.

Svesni smo da kineska vlada poriče navode. Sugerišemo da je primena svih preporuka upućenih istoj, bez obzira da li su navodi tačni, najkredibilniji i najefikasniji način da vlada Kine porekne navode. Kad bi ove preporuke bile primenjene, navodi koji se ovde iznose više ne bi postojali.

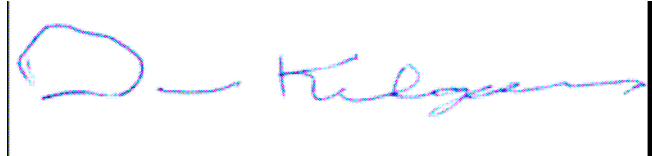
Sve koji su skeptični prema navodima, molimo da se zapitaju šta bi sami preporučili da se spreči da navodi poput ovih, u bilo kojoj zemlji, postanu istiniti. Uobičajena lista mera predostrožnosti da se spreči ovakva vrsta aktivnosti ne postoji u Kini.

Svaka država, ne samo Kina, treba da zalegne da se spreči ubiranje organa od nevoljnih, marginalizovanih, nezaštićenih. Šta god neko mislio o navodima, a mi ponavljamo da verujemo da su istiniti, Kina je zapanjujuće nespremna da spreči da se desi ova vrsta aktivnosti. Pre nego što je nedavno usvojeni zakon stupio na snagu, mnoge osnovne mere predostrožnosti da se spreče zloupotrebe o kojima se ovde govori nisu postojale. Dok se u potpunosti ne primeni, zakonska regulativa ne otklanja nedostatke.

Puno je razloga zašto je smrta kazna pogrešna. Najmanji problem je činjenje neosetljivim onih koji vrše pogubljenje. Kad država ubija nezaštićena ljudska bića, koja su već zatvorena zbog njihovih zločina, suviše je lako krenuti na sledeći korak, ubrati im organe bez pristanka. Ovo je korak koji je Kina nesumnjivo učinila. Kad država ubire organe pogubljenih zatvorenika bez njihovog pristanka, ukazuje se još jedan korak koji postaje previše lak i izazovan – uzeti organe opanjkanim, depersonalizovanim, nezaštićenim zatvorenici bez njihovog pristanka, posebno kad se za to može dobiti velik novac. Apelujemo na kinesku vladu, šta god mislili o našim zaključcima o žetvi organa Falun Gong praktikanata, da predupredi i najmanju mogućnost žetve organa od nedobrovoljnih donora.

Dejvid Matas

Dejvid Kilgor

Ottawa 31.01.2007.

Dodatak 14

Transkripti telefonske istrage

1) Zatvorski centar grada Mišan u provinciji Hejlongdijang (8. juna 2006.)

M: Imate li donore (organa) koji su praktikanti Falun Gong..?

Li: Imali smo, da.

M: ...a sada?

Li: ...Da

.....

M: ..možemo li doći i izabrati, ili nam direktno vi obezbeđujete?

Li: Mi vam ih obezbeđujemo.

M: Kako stoje stvari sa cenom?

Li: O tome ćemo razgovarati kad budete došli

.....

M: ...Koliko (Falun Gong donora) ispod 40 imate?

Li: Prilično.

M: Muških ili ženskih?

Li: Muških.

M: Dobro, a sad za... muške Falun Gong (zatvorenike), koliko njih imate?

Li: Sedam ,osam, sada imamo (najmanje) pet, šest.

M: Jesu li iz unutrašnjosti ili iz grada?

Li: Iz unutaršnjosti.

2) Klinika za transplantaciju organa Džonšan u Šangaju (16 mart 2006.)

M: Zdravo.. Vi ste doktor?

Doktor: Da. Jesam.

.....

M:Dakle koliko dugo moram čekati (za transplantaciju organa)?

Doktor: Otprilike nedelju dana nakon dolaska...

M: Ima li organa koji potiču od Falungongovaca? Čuo samda su oni veoma dobri.

Li: Svi naši su te vrste.

3) Bolnica za transplantaciju jetre grada Cijenfošan u provinciji Šandong (16. mart 2006.)

Centrala: Molim vas sačekajte, prebaciću vas na doktora.

Doktor: Halo. Kako ste?

M:...koliko dugo već radite (ove operacije)?

Doktor: ...Preko četiri godine

...

M: Davaoci jetre...oni među Falun Gong praktikantima. Umate li od tih?

Doktor: U redu je ako dođete ovde.

M: To onda znači da ih imate?

Doktor:...U aprilu će biti više davaoca ove vrste... sada ih postepeno imamo sve više.

M: Zbog čega će ih biti u aprilu više?

Doktor...To vam ne mogu objasniti..

4) Bolnica Mincu u gradu Nannjing u autonomnoj pokrajini Gunagsi (22 maj 2006. godine)

M:...Možete li nabaviti organe Falun Gong praktikanata?

Dr. Lu: Moram vam reći da mi nemamo mogućnosti da ih dobijemo. U Guanšiju je sada prilično teško dobiti ih. Ako ne možete čekati, predlažem vam da odete u Guangdžou, jer je tamo veoma lako dobiti organe. Tamo imaju mogućnost da ih traže po celoj zemlji. Budući da rade transplantacije jetre, mogu vas istovremeno opskrbiti bubrezima, zato im je veoma lako. Mnogi im se obraćaju kada im nestanu zalihe.

.....

M: Zbog čega je njima lakše dobiti ih?

Lu: Zato što je to važna ustanova. Oni kontaktiraju sa sudskim sistemom u ime celog univerziteta.

M: Onda oni upotrebljavaju organe Falun Gong praktikanata?

Lu: Tačno...

.....

M:...koje ste (organe Falun Gong praktikanata) upotrebljavali ranije, jesu ti bili iz kaznenih domova ili zatvora?

Lu: Iz zatvora.

M:...i oni su bili od zdravih praktikanata Falun Gongga?

Lu: Tačno. Mi biramo dobre kako bi garantovali kvalitet naših operacija.

M: To znači da vi sami odabirate organe?

Lu: Tačno.

.....

M: Koja je uobičajeno prosečna starost davaoca organa?

Lu: Obično oko 30.

M:...onda vi idete u zatvore kako bi ste ih sami izabrali?

Lu: Tačno. Mi ih moramo odabrati.

M: Šta ako izabrani ne želi da da krv?

Lu: On će nam sigurno dopustiti da to učinimo.

M: Kako?

Lu: Oni će sigurno naći načina. Zbog čega se brinete za to? Te stvari ne treba da vas brinu. Oni imaju svoje procedure.

M: Da li osoba zna da će joj biti izvađen organ?

Lu: Ne, ne zna.

5) Centar za transplantaciju jetre univerziteta Diaotong u Šangaju (16. mart 2006.)

M: Želeo bih znati koliko dugo (pacijenti) moraju čekati.
Dr. Dai: Imamo dnevnu ponudu organa. Mi to radimo svaki dan.
M: Želimo sveže, žive organe
Dr. Dai: Oni su svi živi, svi...
M: Koliko ste (transplantacija jetre) izvršili?
Dr. Dai: Udarili smo 400 do 500...Vaš glavni zadatak je da dođete, pripremite novac, dovoljno novca i dođete.
M: Koliko to košta?
Dr. Dai: Ako sve ide glatko, radi se o 150.000 juana...200.000 juana.
M: Koliko dugo moram čekati?
Dr. Dai: Moram vam izvaditi krvnu grupu...Ako dođete danas, mogu to izvesti unutar jedne nedelje.
M: Čujem da pojedini potiču od onih koji praktikuju Falun Gong, od onih koji su veoma zdravi.
Dr. Dai: Da, imamo ih. O tome ne mogu razgovarati s vama preko telefona.
M: Ako mi nabavite od te vrste, doći ću uskoro.
Dr. Dai: U redu je. Izvolite doći.
M:...kako se prezivate?
Dr. Dai: Ja sam doktor Dai.

6) Centar za transplantaciju organa medicinskog univerziteta Džnegdžou u provinciji Henan (14. mart 2006.)

Dr. Vang:.....Sigurno, (organ) je zdrav.... Ako nije zdrav, mi ga ne uzimamo.
M: Čuo sam da su bubrezi Falun Gong praktikanata bolji. Imate li takve?
Vang: Da, da, mi odabiramo sve mlade i zdrave bubrege...
M: Što je vrsta koja vežba (Falun) Gong?
VWang: Što se ovog tiče, ništa ne brinite. Izvinite što preko telefona vam ne mogu puno reći.
M: Da li ih dobijate sa strane?
Vang: Imamo lokalne, kao i one sa strane.
M: Kako se prezivate?
Vang: Vang

7) Orijentalni centar za transplantaciju organa (takode zvan i Prva centralna bolnica grada Čiencin) u gradu Čiencin (15. mart 2006.)

N: Govorim li sa glavnim doktorom Songom?
Song: Da, izvolite.
.....
N: Njen doktor joj je rekao da su bubrezi prilično dobri jer (donor) vežba Falun Gong.
Song: Naravno. Mi imamo sve takve, koji još dišu i kucaju im srca... Dosad, u ovoj godini, imali smo više od deset bubrega, više od deset takvih bubrega.
N: Više od deset bubrega tog tipa? Mislite, iz živih tela?

Song: Da, tačno

8) Bolnica Tongdi grada Wuhan, provincije Hunan (30 mart 2006.)

N: Koliko (transplantacija bubrega) možete uraditi za godinu dana?

Službenik: ...Na našem odeljenju se radi najviše u celoj provinciji Hubei. Mi radimo mnogo, ako je dovoljno donora organa

N: ...Nadamo se da su donori organa živi. Mi tražimo žive organe zatvorenika, na primer, iz tela zatvorenika koji praktikuju Falun Gong. Je li to moguće?

Službenik: To nije problem.

9) Opšta bolnica vojne oblasti Guangdžou, provincije Guangdong (12. april 2006.)

N: Je li to doktorom Džu...?

Džu: Da, to sam ja.

N: Ja sam iz bolnice 304... Imam u bolnici 304 dva rođaka. Trenutno nemamo zaliha bubrega . Mi smo 2001, 2002 i 2003 uradili mnogo (transplantacija bubrega)...

Džu: Dobro...

N: Nalazimo da su bubrezi mladih ljudi i Falun Gong praktikanata bolji. Kako je u vašoj bolnici sa bubrežima Falungongovaca?

Džu: Imamo malo bubrega Falungongovaca.

N: Ali i dalje imate po koji?

Džu: Za (krvnu) grupu B nije teško. Ako dođete, mogu to brzo srediti, svakako pre 1. maja.

N: Pre 1 maja će biti jedna isporuka?

Džu: Više isporuka

N: Hoćete li ih imati nakon 1. maja?

Džu: Nakon 1. maja se može desiti da morate čekati do 20. maja ili kasnije.

10) Prva krivična služba srednjeg narodnog suda Dingdžua (23. Maj, 2006)

N: Od 2001, uvek smo imali bubrege mladih ih zdravih ljudi iz zatvora i i sudova, koji vežbaju Falun Gong... Zanima me imate li i dalje takvih organa u vašem sudu?

SLUŽBENIK: To zavisi od vaših kvalifikacija... Ako imate dobre kvalifikacije, možda i sada možemo obezbediti neke...

N: Treba li da ih dobijemo, ili ćete ih vi pripremiti?

SLUŽBENIK: Prema dosadašnjem iskustvu, vi treba da dođete ovamo po njih.

11) Viši narodni sud Kunminga (31. Maj, 2006)

N: ...2001 smo više puta kontaktirali vaš sud. Vaš sud nam može obezbediti žive bubrege od onih zdravih Falun Gong praktikanata?

SLUŽBENIK: Nisam siguran. Takve stvari su državna tajna. Mislim da to nije nešto o čemu možemo telefonom. Ako želite više informacija o ovim stvarima, bolje je da nam se zvanično obratite, u redu?

12) Bolnica vojne avijacije grada Čengdu (31. maj. 2006)

ISTRAŽITELJ: Pacijent naglašava da želi organ mladog i zdravog. Najbolje od onih što vežbaju Falun Gong. Ima li šanse za tako nešto?

GLAVNI LEKAR ŠU: Da.

ISTRAŽITELJ: Da?

GLAVNI LEKAR ŠU: Imaće priliku.

ISTRAŽITELJ: Treba da bude on nekog mladog i zdravog, ko vežba Falun Gong!

GLAVNI LEKAR ŠU: Nema problema.

13) Prva pridružena bolnica univerziteta Šijatong u Šijanu (11. April 2006)

...

ISTRAŽITELJ: Koliko treba da čekam isporuku organa?

DR. VANG: Najverovatnije će biti pre maja.

ISTRAŽITELJ: Je li to bubreg iz živog tela?

DR. VANG: I jetru imamo iz živog tela.

ISTRAŽITELJ: Imate i jetru iz živog tela?

DR. VANG: Imamo, imamo.

ISTRAŽITELJ: Izvor organa je živo ljudsko telo?

DR. VANG: Tako je.

ISTRAŽITELJ: Ima nekih radnih logora gde drže Falun Gong praktikante, a onda se organi vade iz njihovih živih tela...

DR. VANG: Da, da. Nas veoma zanima kvalitet. Nas ne zanima izvor. Šta biste rekli? Sada u Kini ima hiljade slučajeva transplantacije jetre. Svi su isti. Nemoguće je da svi prestanu sa transplantacijama zato što je neki podatak procureo.

14) Bolnica Šangaj Ruidin (25. Oktobar 2006)

ISTRAŽITELJ: Da li koristite žive bubrege (za transplantaciju)?

DOKTOR: Da.

ISTRAŽITELJ: Imamo rođaka u Šenjangu, reče da su tamo izgleda imali dosta velik izvor bubrega, i bili su boljeg kvaliteta. On misli da onu vrstu od Falungongovaca. Da li i vi koristite tu vrstu?

DOKTOR: Da.

ISTRAŽITELJ: Aha, i vi koristite takve.

DOKTOR: U svim bolnicama je isto.

...

ISTRAŽITELJ: Kako shvatam, to je zato što su Falungongovci mnogo zdraviji?

DOKTOR: Tako je.

15) Prva bolnica pridružena medicinskom koledžu u Unutrašnjoj Mongoliji (14. Novembar, 2006)

DOKTOR: U skorašnje vreme bismo mogli imati (izvore jetre)...

...

M: Ta vrsta, od Falngongovaca su dobri.

...

M: Koliko staje transplantacija jetre?

DOKTOR: Mi smo relativno povoljni: 150.000 – 200.000 juana.

M: Koliko treba da čekamo?

DOKTOR: Oko mesec dana.

...

M: Ta vrsta, od Falungongovaca (donora organa) je bolja...

DOKTOR: Znam, znam. Kad stignete, popričaćemo. Bojim se da vam trenutno ne mogu dobro objasniti.

M: Da, ti koji vežbaju Falun Gong su veoma zdravi.

DOKTOR: Znam, znam.

M: Možete li ih naći? Ako je...

DOKTOR: Naravno, mogu.

...

APENDIKS 18. Priznanje

Intervju sa bivšom suprugom kineskog hirurga koji je odstranjivao rožnjače Falun Gong praktikantima

20. maja 2006. godine, Dejvid Kilgor je u SAD vodio razgovor u sa bivšom suprugom kineskog hirurga koji je odstranjivao rožnjace Falun Gong zatvoreniciima. Sledeći transkript je skraćen i uređen tako da zaštiti one koji bi inače bili u opasnosti usled objavljivanja ovog razgovora.

ANA – bivša supruga kineskog hirurga koji je odstranjivao rožnjače Falun Gong praktikantima.

A – druga osoba koja je takođe bila prisutna tokom razgovora i postavila dva pitanja.

KILGOR: ... Najbliža osoba koja je videla šta se događalo je ANA. ...2001, kada je porasla nabavka hrane za bolnicu Sujiatun?

ANA: Oko jula, tokom leta.

KILGOR: Juli 2001.. Vi ste radili u računovodstvu?

ANA: Odeljenje za statistiku i logistiku.

KILGOR: Odeljenje za statistiku i logistiku. Šta se dogodilo? Najpre je porasla opskrba hranom, a nakon toga i oprema za operacije?

ANA: Jula meseca 2001. puno ljudi je radilo u odeljenju za statistiku i logistiku. Neki od njih iz nabavke su mi donosili potvrde na potpis nakon obavljene kupovine. Na priznanicama sam primetila izrazit porast snabdevanja hranom. Takođe, ljudi zaduženi za logistiku odnosili su obroke u objekte gde su bili zatvoreni Falun Gong praktikanti. Ostalo medicinsko osoblje je došlo na naše odeljenje da prijavi nabavku medicinske opreme. Prema priznanicama, nabavka medicinske opreme takođe je naglo skočila.

KILGOR: Uzgred, objekti gde su držani Falun Gong praktikanti, jesu li oni bili ispod zemlje?

ANA: Na kraju dvorišta bolnice su bile jednospratnice, tipično građene za građevinske radnike. Nakon nekoliko meseci, trošenje hrane i drugih zaliha je bilo u laganom opadanju. Nagađalo se da su možda zatvorenici poslani u podzemne objekte.

KILGOR: Kada su se zalihe smanjile? Septembra? Oktobra?

ANA: Nakon 4 ili 5 meseci.

KILGOR: Krajem 2001?

ANA: Da.

KILGOR: Koliko procenjujete da je narasla potrošnja hrane (prema priznanicama koje ste videli)? Možete li proceniti koliko je ljudi bilo tamo?

ANA: Osoba zadužena za nabavku i isporuku hrane Falun Gong zatvoreniciima rekla mi je da ih je oko 5.000 do 6.000. Tada su mnoge policijske službe i bolnice u mnogim krajevima, zatvarale mnoge Falun Gong praktikante. Mnogi zaposleni u bolnici,

uključujući i mene, nisu Falun Gong praktikanti, pa nismo obraćali pažnju. Da nije bilo događaja iz 2003. godine, kada sam doznala da je moj bivši suprug direktno uključen u to, verovatno me ne bi ni interesovalo. Veliki deo osoblja koji radi na našem odeljenju su članovi porodice službenika ministarstva zdravlja. Neke stvari smo znali u srcu, ali niko od nas nije hteo o tome raspravljati.

KILGOR: Kada se smanjila nabavka, šta ste mislili, gde su otišli praktikanti?

ANA: Mislili smo da su pušteni.

KILGOR: Krajem 2001. godine, mislili ste da su pušteni?

ANA: Da.

KILGOR: Svih 5.000 je pušteno?

ANA: Ne, i dalje je bilo Falun Gong praktikanata zatvorenih u bolnici, ali se broj postepeno smanjivao. Kasnije, 2003. godine, doznala sam da su Falun Gong praktikanti premešteni u podzemni kompleks i u druge bolnice, jer naša bolnica nije mogla držati toliko zatvorenika.

KILGOR: Napustili su kuće i barake iz zadnjeg dela dvorišta, da bi sišli u podzemlje?

ANA: Da, to sam saznala kasnije, 2002. godine.

KILGOR: Rekli ste da vi niste osoba koja im je slala hranu dok su bili zatvoreni u kuće i barake u zadnjem delu dvorišta?

ANA: Ne, nisam.

KILGOR: Da li ste znali ko ih je snabdevalo obrocima nakon što su napustili vašu nadležnost?

ANA: Nisam znala.

KILGOR: Čuo sam da su mnogi od tih ljudi bili ubijeni zbog njihovih organa, 2001. i 2002. god. Da li sam dobro razumeo?

ANA: Tokom 2001-2002, nisam znala ništa o ubiranju organa. Samo sam znala da su ti ljudi u pritvoru.

KILGOR: Znači da to niste otkrili dok vam vaš suprug to nije rekao 2003. godine?

ANA: Tačno.

KILGOR: Da li vam je rekao da je već 2001-2002. započeo sa takvim operacijama?

ANA: Da, započeo je 2002.

KILGOR: Vaš bivši suprug je započeo 2002. godine?

ANA: Da.

KILGOR: Da li ste naslućivali, za operacije (odstranjivanja organa) pre 2001?

ANA: S operacijama se je započelo 2001. godine. Neke su radene u bolnici, a neke u drugim bolnicama u oblasti. Doznala sam zato 2003. godine

Na početku je i on obavljao operacije, ali on nije znao da su to Falun Gong praktikanti. On je neurohirurg. On je odstranjivao rožnjače. Počev od 2002, morao je znati da su oni koje operiše Falun Gong praktikanti. Kako naša bolnica nije bolnica za transplantacije – bila je zadužena samo za odstranjivanje - kako su ti organi presađivani, nije znao.

KILGOR: Kada je vaš suprug započeo sa odstranjivanjem organa?

ANA: Krajem 2001. je započeo s operacijama, ali nije znao da su ta živa tela Falun Gong praktikanta. To je doznao 2002. godine.

KILGOR: Koju vrstu organa je vadio?

ANA: Rožnjače.

KILGOR: Samo rožnjače?

ANA: Da.

KILGOR: Da li su ti ljudi bili živi ili mrtvi?

ANA: Obično im je davana injekcija koja izaziva otkazivanje rada srca. Tokom procesa, te ljude bi ugurali u operacijske sale da im se odstrane organi. Spolja je izgledalo kao da je srce prestalo raditi, ali je mozak još uvijek funkcionirao, zbog delovanja injekcije.

KILGOR: Kako se zvala injekcija?

ANA: Ne znam naziv, ali je izazivala otkazivanje rada srca. Nisam bila medicinska sestra ili lekar. Ne znam nazive injekcija.

KILGOR: Izazivala je otkazivanje rada srca u većini, svim, ili samo nekim slučajevima?

ANA: U većini.

KILGOR: Dakle, pošto bi oni skinuo rožnjače tim ljudima, šta im se dalje događalo?

ANA: Bili bi odneti u drugu operacionu salu za odstranjivanje srca, jetre, bubrega, i ostalog. Tokom jedne operacije, kada je sarađivao s drugim doktorima, doznao je da su to Falun Gong praktikanti, da se njihovi organi odstranjuju dok su živi i da to nije samo odstranjivanje rožnjače – oni su odstranjivali i druge organe.

KILGOR: To su činili u različitim salama, zar ne?

ANA: Kasnije, kada su ti doktori počeli sarađivati, počeli su zajednički raditi operacije. Na početku, bojeći se da informacije ne procure napolje, različiti lekari odstranjivali su različite organe u različitim salama. Kasnije, kada su dobili novac, više se nisu bojali. Počeli su zajednički odstranjivati organe.

Za druge praktikante koji su bili operisani u drugim bolnica, moj bivši suprug nije znao šta se s njima dalje događalo. Praktikanti u našoj bolnici, nakon što bi im bili odstranjeni bubrezi, jetra i ostalo, nakon što bi im bila odstranjena koža, od njih bi ostale samo kosti i meso. Tela bi bila bačena u bolničku kotlarnicu.

U početku nisam mogla verovati da se to zaista dešava. Kod nekih lekara, koji su preopterećeni operacijama, javljaju se halucinacije. Zato sam proverila kod drugih lekara i zdravstvenih službenika.

KILGOR: 2003. ili 2002. godine?

ANA: 2003. godine

KILGOR: Vaš suprug je operisao samo rožnjače?

ANA: Da.

KILGOR: Koliko je operacija vas bivši suprug izveo?

ANA: Rekao je oko 2.000.

KILGOR: Rožnjače od 2.000 ljudi ili 2.000 rožnjača?

ANA: Rožnjače od oko 2.000 ljudi

KILGOR: To je u periodu od 2001-2003. godine?

ANA: Od kraja 2001 do oktobra 2003. godine

KILGOR: Je li to bilo kada je otišao?

ANA: To je bilo vreme kada sam ja za ovo doznala i kada je on to prestao raditi.

KILGOR: Gde su odlazile rožnjače?

ANA: Obično su ih uzimale druge bolnice. Postoji sistem koji upravlja ovakvim poslovima odstranjivanja i prodaje organa drugim bolnicama, ili drugim područjima.

KILGOR: U blizini, ili dalje?

ANA: Ne znam.

KILGOR: Sva srca, jetre, bubrezi i rožnjače su odlazili u druge bolnice?

ANA: Da.

KILGOR: Da li znate po kojim cenama su ih prodavali?

ANA: Nisam znala tada. Međutim, 2002. god. je mom komšiji presađena jetra. Koštalo je 200.000 juana. Bolnica naplaćuje nešto manje Kinezima nego strancima.

KILGOR: Koje godine - 2001. ili 2002?

ANA: 2002.

KILGOR: Šta je rečeno vašem suprugu? Kako su to opravdavali? To su bili savršeno zdravi ljudi...

ANA: Na početku mu ništa nije rečeno. Zatraženo mu je da pomogne u drugim bolnicama. Ipak, svaki put kada bi činio takvu uslugu ili pružao takvu pomoć, dobio bi puno novca, u gotovini – deset puta više od njegove uobičajene plate.

KILGOR: Koliko je on dobio za 2.000 odstranjivanja rožnjače?

ANA: Stotine hiljada američkih dolara.

KILGOR: Da li su ih plaćali u dolarima?

ANA: U kineskim juanima. Protivvrednost stotina hiljada dolara.

KILGOR: Koliko je lekara radilo na operacijama presađivanja organa u bolnici, i u kom području? Da li govorimo o 100 lekara, desetinama ili deset?

ANA: Ne znam tačno koliko ljudi je to radilo. Ali znam da ih je obavljalo četiri ili pet naših poznanika u našoj bolnici. I u drugim bolnicama je bilo uobičajeno da lekari to rade.

KILGOR: Da li postoje kakvi zapisi u odeljenju za statistiku, koliko osoba je bilo operisano?

ANA: Nije bilo tačne procedure ili zapisivanja za takve operacije. Tako da se tačan broj operacija ne može izračunati normalnim putem.

KILGOR: Nakon što su praktikanti premešteni u podzemne prostorije, krajem 2001, da li znate odakle im je dolazila hrana?

ANA: Hrana je i dalje dolazila iz našeg odeljenja; samo se količina postepeno smanjivala. Krajem 2001. mislili smo da su pušteni. 2003. sam doznala da nisu pušteni, već premešteni u podzemlje, ili u druge bolnice.

KILGOR: Da li je podzemne objekte vodila vojska, ili bolnica? Rekli ste da je hrana i dalje stizala iz bolnice.

ANA: Mi nismo bili odgovorni za nabavku hrane za ljude koje su držali u podzemlju. Zato je bila tolika razlika u nabavci hrane kada su ljudi premešteni u podzemni kompleks. Ali za neke zatvorenike hranu je nabavljala bolnica, za ostale nije. Smanjenje hrane nije bilo srazmerno smanjenju broja zatvorenika.

KILGOR: Šta vam je vaš suprug rekao o podzemnim objektima? Ubijeno je 5.000 ljudi, ili više od 5000?

ANA: Nije znao koliko je ljudi zatvoreno pod zemljom. Samo je čuo od drugih da se podzemlju drže ljudi. Ako su tri operacije obavljane svaki dan, nakon nekoliko godina operisanja, od 5000-6000 ljudi ne bi ih puno ostalo. Zdravstveni sistem je organizovao celu šemu i trgovinu organima. Odgovornost lekara bila je samo da čine šta im je rečeno.

KILGOR: On nije odlazio u podzemne objekte?

ANA: Nije.

KILGOR: Je li u podzemlju bilo rudimentarnih operacija?

ANA: Nikada nije bio tamo.

KILGOR: Svi ti ljudi, jesu li bili mrtvi tokom operacija? Ili su im srca bila stala? Da li je znao da su kasnije ubijani? Još nisu bili mrtvi.

ANA: Na početku nije znao da su to Falun Gong praktikanti. Doznao je vremenom. Kada su napravili više takvih operacija i ohrabрили se, započeli su zajedničke operacije odstranjivanja organa; jedan lekar je odstranjivao rožnjaču, drugi bubrege, treći lekar je odstranjivao jetru. Tada je pacijent, ili Falun Gong praktikant, je znao šta je naredni korak s telom. (Prevodilac je dodao prevod dve rečenice koje nedostaju: Da, srce je im je bilo stalo, ali su i dalje bili živi.) Ako koža žrtve ne bi bila odrana i samo bi unutrašnji organi bili odstranjeni, otvore na telu bi zatvorili i ovlašćeno lice završilo papirologiju. Tela bi se slala u krematorijum u blizini Sujiatuna.

KILGOR: Samo ako je odstranjivana kože, nosili su ih u kotlarnicu?

ANA: Da.

KILGOR: Šta je obično davano kao “pretpostavljeni” uzrok smrti?

ANA: Obično nije bilo specifičnog razloga kada su ih slali u krematorijum. Obično su razlozi bili “prestanak rada srca”, “otkazivanje srce”. Kada su te ljude pokupili i zatvorili, niko nije znao njihova imena, niti odakle su. Zato kada bi ih slali u krematorijum, niko nije tražio ta tela.

KILGOR: Ko je bio zadužen za lekove od kojih bi prestalo raditi srce?

ANA: Medicinske sestre.

KILGOR: Medicinske sestre koje rade u bolnici?

ANA: Medicinske sestre koje su doveli lekari. Doktori, uključujući i mog bivšeg supruga, došli su u bolnicu 1999. ili 2000. godine. On je poveo svoju medicinsku sestru. Kada je započelo ubiranje organa, medicinske sestre su bile dodeljivane lekarima. Gde god lekari išli, medicinske sestre bi išle s njima, u vezi svega što se ticalo odstranjivanja organa. Te medicinske sestre nisu bile kao lične sekretarice.

2003. godine, nadležni iz ministarstva zdravlja, poslali su mnoge lekare uključene u žetvu organa u područje koje je vlada zatvorila zbog izbijanja SARS-a. Ti lekari su mislili da su ih tamo poslati da žive ili umru. Mislim da je vlada već tada htela da u tajnosti usmrtiti prvu grupu lekara upletenih u odstranjivanje organa. Zato su ih poslali u područja zaraženo SARS-om u Pekingu.

Tada je moj suprug shvatio da postoji opasnost da kao saučesnik, u bilo koje doba, bude ubijen ili odstranjen. Kasnije, kada je hteo prekinuti, neko ga je zaista pokušao ubiti.

KILGOR: U bolnici?

ANA: Izvan bolnice.

KILGOR: Možete li nam dati više detalja?

ANA: Krajem 2003. godine, kad sam doznala o toj stvari, on se vratio iz Pekinga. Nije više mogao da vodi normalan život. Nakon što sam saznala za ovo, poslušao je moj savet i odlučio da prekine s tim. Podneo je otkaz. To je bilo oko nove godine 2004.

Februara meseca 2004. godine, nakon što mu je otkaz prihvaćen, poslednjeg meseca rada u bolnici, povezivao je konce na svom poslu. Tokom tog vremena dobijali smo preteće pozive kući. Neko mu je rekao: “Pripazi na svoj život”.

Jednog dana posle podne smo se vraćali s posla. U susret su nam išle dve osobe, koje su pokušale da ga ubiju. Da ste žena pokazala bih vam svoj ožiljak, jer ja sam ga odgurnula u stranu i primila ubod. Muškarci nemaju baš dobro šesto čulo, pa je on samo hodao. Kada sam shvatila da ovo dvoje ljudi vade nož da ga ubodu, gurnula sam ga u stranu i primila ubod namenjen njemu. Mnogi ljudi su prišli i odvedena sam u bolnicu. Ona dva čoveka su pobjegla.

KILGOR: Na kojoj strani je? (Mesto ožiljka)

ANA: S desne strane.

KILGOR: Da li znate ko su bila ta dva čoveka?

ANA: Nisam odmah znala, kasnije sam saznala.

KILGOR: Ko su oni bili?

ANA: Doznala sam da su to bili siledžije unajmljene od strane ministarstva zdravlja.

KILGOR: Kako ste to doznali o njima?

ANA: Moja porodica radi u zdravstvu. Moja majka je bila doktor.

Nakon svih tih događaja, prijatelji su nam predložili da se rastanemo kako bi naša deca i ja bili odvojeni od mog supruga. Ipak, naša deca i ja nismo sudelovali u tim stvarima. Razveli smo se krajem 2003, malo pre početka nove 2004. godine.

KILGOR: Šta mislite, koliko njih se nalazi još u životu?

ANA: Prvobitno sam pretpostavljala da je ostalo oko 2.000 ljudi u doba kad sam napustila Kinu, 2004. Ali više ne mogu dati nikakav broj, jer Kina i dalje hapsi Falun Gong praktikante, i ljudi neprestano ulaze i izlaze. Zato više ne mogu dati nikakvu brojku.

KILGOR: Kako ste 2004. došli do broja od 2.000 ?

ANA: Prema tome koliko je moj suprug operisao i koliko su drugi lekari operisali. I koliko ih je poslato u druge bolnice. Dobri lekari su međusobno povezani unutar zdravstvenog sistema. Mnogi su bili školski drugovi u medicinskim školama. Broj je bio procena na osnovu lekara koji su učestvovali. Kada smo privatno bili zajedno, razgovarali smo o tome koliko bi ljudi sveukupno moglo biti. U to vreme, ti lekari nisu hteli da nastave. Hteli su da odu u druge zemlje, ili da se prebace na druga radna polja. Znači da je kupan broj izračunat i izveden od strane lekara koji su učestvovali.

KILGOR: Koliko ljudi je ubijeno po njihovoj proceni?

ANA: Oni su procenili 3.000 – 4.000 ljudi.

KILGOR: Je li to procena svih lekara?

ANA: Ne. Tri lekara koje poznajemo.

KILGOR: Postoji li još nešto šta biste hteli reći?

ANA: Kinezi ili ne-Kinezi, ljudi misle da je nemoguće da je u Sujiatunu zatvoreno toliko Falun Gong praktikanata. Oni su se fokusirali samo na ovu bolnicu Sujiatun. Jer većina ljudi ne zna za podzemne objekte. Time želim reći, čak i ako je sve to gotovo u Sujiatunu, u drugim bolnicama se još uvek ova stvar nastavlja. Radila sam u Sujiatunu, i zato znam za Sujiatun. Ostale bolnice i zatvorski centri... Inspekcija i stavljanje tih ustanova pod kontrolu bi pomoglo da se broj mrtvih smanji.

Kada Kinez živi izvan Kine, u Kini još uvek ima članove porodice. Ne usuđuju se da javno istupe i kažu istinu. Boje se da bi time mogli ugroziti članove porodica. To ne znači da oni ništa ne znaju o tome.

A: Da li vaša majka zna šta činite?

ANA: Da.

A: Da li ona još uvek radi u državnom zdravstvu?

ANA: Ne, ona je već dugo u penziji. Ima skoro 70 godina.

(ostali apendiksi na engleskom jeziku nalaze se na adresi:

<http://organharvestinvestigation.net/report200701/Appendices-200701.pdf>)